

glas tišine

Letno glasilo Medobčinskega društva gluhih in naglušnih Velenje
Številka 3 / December 2013 / Letnik 3

Beseda urednice

 Urša Jakop

Pred vami je tretja številka glasila Medobčinskega društva gluhih in naglušnih Velenje z naslovom Glas tišine.

Ponosni smo, da nam je že tretje leto zapored uspelo ustvariti in izdati obsežno glasilo, ki kaže na to, da smo zelo aktivni na številnih področjih.

Ko smo glasilo načrtovali, smo vanj želeli strniti dogodke, ki smo jih izvajali v tekočem letu - torej vse tisto dobro, za kar smo se trudili in na kar smo lahko ponosni. Želimo, da naš glas seže ne samo do oseb z okvaro sluha, ampak tudi malo dlje, saj se zavedamo pomembne vloge informiranja in osveščanja članov in širše javnosti o problematiki okvare sluha in o pomembnosti obstoja društva.

Tukaj boste našli veliko zanimivega in raznovrstnega branja. V letošnjem letu je bilo v našem društvu zelo pestro, veliko se je dogajalo na številnih področjih. Najpomembnejši dogodek za društvo je prav gotovo bilo praznovanje 50. letnice delovanja. Zadnji teden meseca marca smo namenili temu posebnemu dogodku. Pripravili smo razstavo ročnih del članov, okroglo mizo: »Odprta vprašanja življenja v tišini«, sklepno dejanje pa je bila proslava z bogatim kulturnim programom. Veseli in ponosni smo, da nas je z obiskom počastil tudi predsednik Republike Slovenije, g. Borut Pahor. Prav tako so se vabilu v velikem številu odzvali župani in županja občin na območju katerih društvo deluje ter predsedniki, sekretarji ZDGNS in društev gluhih in naglušnih iz celotne Slovenije. Naš trud je bil poplačan, saj smo za organizacijo vseh dogodkov prejeli veliko pohval. V mesecu marcu smo izvedli volilni zbor članov, kjer so prisotni izvolili novega predsednika in organe društva. Aktivni smo bili tudi v ostalih obdobjih leta 2013. Organizirali smo predavanja, delavnice in izobraževanja na različne teme. Našim uporabnikom in njihovim družinam smo nudili osebno pomoč. Skrbeli smo tudi za aktivno preživljanje prostega časa z družabnimi srečanji, ekskurzijami in pohodi. Vsako sredo popoldne se v dru-

štvu srečujejo tako mlajši kot malo starejši člani, naglušni pa se mesečno družijo v skupini za samopomoč. Veliko smo delali na informiranju širše slišeče javnosti, aktivni smo bili tako na športnem kot kulturnem področju. Več o izvedenih aktivnostih si lahko preberete na naslednjih straneh glasila.

Leto se počasi zaključuje in z narejenim smo zelo zadovoljni. Doseženi uspehi so motivacija za trud in dobro delo tudi v prihodnje.

Na tem mestu se zahvaljujem vsem, ki ste s svojimi prispevki obogatili vsebino glasila.

Še vedno pa velja vabilo za dejavno sodelovanje pri ustvarjanju našega skupnega glasila. Veseli bomo, če boste z nami še naprej pripravljeni deliti svoje misli, prispevke ali fotografije, s katerimi bomo lahko popestrili vsebino. Dobrodošli so tudi vaši predlogi in kritike za izboljšavo glasila.

Naj bo leto 2014 polno sreče, zdravlja, osebnega zadovoljstva in uspehov.

LETNO GLASILO MEDOBČINSKEGA DRUŠTVA GLUHIH IN NAGLUŠNIH VELENJE

Številka 3 / December 2013 / Letnik 3

IZDAJATELJ: Medobčinsko društvo gluhih in naglušnih Velenje, Efenkova 61, 3320 Velenje

tel: 03 897 44 73 / gsm: 041 389 554 / spletna stran: www.mdgnvelenje.si / e-mail: mdng@telemach.net

UREDNIKA: Urša Jakop

UREDNIŠKI ODBOR: Franc Kos, Franc Forštner, Lojze Dobovičnik, Irena Forštner

GRAFIČNA PODOBA: Jana Janko

AVTORJI FOTOGRAFIJ: Franc Forštner in uredniški odbor

TISK: Tiskarna Bizjak

Svoje prispevke s priloženimi fotografijami pošljite na e-naslov: mdng@telemach.net

Uvodna beseda predsednika društva

 Franc Forštner

Pred vami je tretja številka glasila Glas tišine, za katero srčno upam, da vam bo prinesla vsaj nekaj minut zanimivega branja. Naše društvo je bilo v letošnjem letu zaznamovano z nekaj pomembnimi dogodki in dogajanjem na vseh področjih. Takoj po novem letu smo pogumno zavihali rokave, saj je bil pred nami velik dogodek - 50. obletnica delovanja našega društva. Na tem slavnostnem dogodku nas je obiskal tudi sam predsednik Republike Slovenije, gospod Borut Pahor. Še danes me marsikdo vpraša, kako nam je to uspelo. Sam sem vseskozi imel upanje, da nas bo počastil s svojo prisotnostjo in moja želja se je na srečo tudi izpolnila. Gospod Pahor je izrazil globoko zanimanje za naše društvo in vesel sem, da je proslava lepo uspela. Ponosen sem na tudi bilten, ki smo ga izdali, saj je vanj vloženega ogromno truda, v njem pa je predstavljeno delovanje društva skozi čas. V okviru tega dogodka smo izvedli tudi okroglo mizo o tehničnih pripomočkih in medicinski problematiki odkrivanja okvare sluha ter razstavo ročnih del naših članov v knjižnici Velenje. Naši kulturniki so ob tem dogodku pripravili res lepo predstavo. Ob tej priložnosti se zahvaljujem vsem, ki so kakorkoli pripomogli, da nam je ta obletnica ostala v tako lepem spominu. Posebna zahvala gre Mestni občini Velenje. V mesecu marcu pa smo imeli zbor članov in volitve članov društva v organe društva, potrdili smo kar nekaj novih članov v organih društva in tudi v upravnem odboru. Za nas je bilo pomembno, da se pokrije čimveč občin katere zastopa naše društvo. Sam sem postal novi predsednik društva in to odgovorno funkcijo bom skušal opravljati po svojih najboljših močeh. V tem letu nismo pozabili našega temeljnega poslanstva - po-

magati vsem osebam z okvaro sluha. Veliko je bilo pomoči članom, osebne asistence in ostalih zadev, ki jih je skozi celo leto izvajala tajnica našega društva. Kljub dejstvu, da je narava letos bila res muhasta, dejstvu, da je denarnih sredstev namenjenih društvu vedno manj, smo našim članom vseskozi pomagali in se zanimali kdo je pomoči potreben. Izvedli smo veliko delavnic, predavanj, pomoči na terenu, odšli na izlet, udeležili smo se mednarodnega dneva gluhih, izvedli družabno srečanje in še marsikaj zanimivega, kar boste lahko prebrali v tej številki glasila. Vesel sem, da smo s člani upravnega in nadzornega odbora lepo sodelovali in da smo vedno našli ustrezne rešitve. Zadovoljen sem tudi z delom na športnem in kulturnem področju in želim, da v naslednjem letu še več delamo na teh področjih. Tako lahko tudi osebe z okvaro sluha na različne načine pokažemo, da tudi mi zmoremo in znamo. Tudi na Zvezi društev gluhih in naglušnih Slovenije imajo veliko posluha za naše delo. Tudi tam kot član upravnega odbora tvorno sodelujem in zastopam naše društvo. Dejaven sem tudi v odboru naglušnih na zvezi Slovenije in v uredniškem odboru glasila Iz sveta tišine. Vesel sem, da z občinami zares dobro sodelujemo in da nas podpirajo. Letos smo ob občinskem prazniku Mestne občine Velenje aktivno sodelovali, presenetilo nas je vabilo na občinsko proslavo, ki je bila na naše veselje tolmačena v znakovni jezik. Proslava je bila čudovita, vsa čast vsem zaposlenim na Mestni občini Velenje, še posebej županu Bojanu Kontiču in ostalim, ki so se spomnili na nas in nas počastili z vabilom. Seveda pa ne smem pozabiti pohvaliti tudi vse naše člane, ki kakorkoli pomagajo v društvu, vsak po svojih najboljših močeh. Veseli me, da se člani

radi udeležujejo vseh dogodkov v društvu, včasih se zgodi, da nam celo zmanjka stolov za vse navzoče. Jaz in tajnica društva Urška si štejeva v veliko osebno zadovoljstvo, če člani radi prihajajo in so tudi sami dejavni pri soustvarjanju lepih trenutkov v društvu. V prihodnje si želim tudi še več predlogov za aktivnosti v okviru društva, po najboljših močeh se bomo potrudili, da jih bomo tudi izvedli. Dogodke našega društva pa lahko tudi v prihodnje spremljate na spletni strani našega društva.

Ob koncu zapisa se želim zahvaliti prav vsem, ki ste našemu društvu omogočili delovati v korist vseh naših članov. V prihodnjem letu pa vam želim veliko zdravja, zadovoljstva, sreče ter razumevanja. Naj bo vaše leto 2014 zaznamovano z lepimi trenutki in obdano z vašimi najdražjimi. Želim vam, da bi imeli vedno s seboj toliko sreče, da bi jo znali podariti tudi tistim, ki jo potrebujejo. Vse lepo v letu 2014!

Kazalo

Uvodne besede

Beseda urednice

Uvodna beseda predsednika društva

1

Poročilo

Poročilo o izvedenih aktivnostih Medobčinskega društva gluhih in naglušnih Velenje

3

Dogodki, predavanja, delavnice

Podelitev tehničnih pripomočkov

6

Potopisno predavanje Mali in Burkina Faso

7

Temeljni postopki oživljanja

7

Predstavitve programa Svit

8

Skrb za zdravje naših članov

9

Kuharska delavnica

9

Delavnica o neverbalni komunikaciji in motivaciji

10

Predavanje o javnem nastopanju in retoriki

11

Predavanje predstavnikov Widesa v našem društvu

12

Pomoč članom z indukcijskimi zankami

13

Redni letni zbor članov

14

Sodelovanje MDGN Velenje na festivalu prostovoljci nosilci sprememb

15

Predavanje o novi pokojninsko invalidski zakonodaji

15

Predstavitve društva ob občinskem prazniku Mestne občine Velenje

16

Kultura

Ob 50. letnici MDGN Velenje

17

Govor predsednika ob 50. obletnici društva

18

Odpri vprašanja življenja v tišini

19

Otvoritev razstave ročnih del članov

20

Pustni torek v društvu

20

Delavnica ročnih del - slikanje na svilo

21

Gledališka delavnica v Kranjski Gori

22

Prvič tolmačena tudi proslava Mestne Občine Velenje

22

Izdelovali smo ikebane

23

Obležili dan žena

24

Mednarodni dan gluhih in 60 let delovanja DGN Severne Primorske

25

Šport, rekreacija, prosti čas

Pohod članov MDGN Velenje na Goro Oljko

26

Ekskurzija na Gorenjsko

27

Vtisi z ekskurzije po Gorenjski

28

Kolesarjenje v MDGN Velenje

30

Zaključno družabno srečanje skupine za samopomoč naglušnih

30

Piknik na Ljubnem ob Savinji

31

Ribištvo

32

Državno prvenstvo v športnem ribolovu

33

Adrenalinski park v Avstriji

34

Skrb za dobro počutje in sprostitev članov

35

Intervju

Intervju z Žano

35

Prispevki članov

Tistega lepega popoldneva ...

36

Mojemu očetu

Jesen

Poročilo o izvedenih aktivnostih Medobčinskega društva gluhih in naglušnih Velenje

 Urša Jakop

Medobčinsko društvo gluhih in naglušnih Velenje je samostojna, neprofitna, nestrankarska invalidska organizacija s statusom društva, ki deluje v javnem interesu ter si prizadeva za enakopraven položaj in pravice gluhih, naglušnih in gluhoslepih. Društvo je za člane na nek način njihov drugi dom. Omogoča jim razvijanje pozitivne identitete, ustvarjanje specifične kulture gluhih, uporabo svojega jezika, svoje socialno okolje in lažjo integracijo.

Gluhota je nevidna invalidnost, saj jo okolica zazna šele ob komunikaciji s posameznikom, ki je zelo otežena. Osebe z okvaro sluha so zato pogosto izrinjene iz družbenega dogajanja, socialni stiki pa so osiromašeni. To pri njih povzroča osamljenost, občutke izolacije in nagibanje k umiku v svoj svet – v svet tišine. Različne oblike informacijske blokade povzročajo njihovo socialno segregacijo, kar še dodatno povzroča težave na psihosocialnem področju.

Temeljni cilj združevanja oseb z okvaro sluha je ustvarjanje možnosti za enakopravno in čim bolj popolno vključevanje v življenjsko, delovno okolje in družabno življenje ter posredovanje pravičnih in pravočasnih informacij s področja zakonodaje, izobraževanja, pravic in dolžnosti.

V društvu se za gluhe, naglušne, gluhoslepe in osebe s polževim vsadkom izvajajo posebni socialni programi in ostali projekti, ki jih uporabniki soustvarjajo in so odsev njihovih posebnih potreb. Z njimi izpolnjujemo zastavljene cilje in poslanstvo društva. Ti programi so naravnani tako, da vsebujejo dodaten vidik, ki ga javne in druge službe ne upoštevajo – to je pomoč pri premagovanju komunikacijskih ovir, poudarek je

na individualni pomoči v njim razumljivi komunikaciji ter pomoč pri socialnem vključevanju.

Vsebinsko programi zagotavljajo varovanje pravic, socialni razvoj, vplivajo na razvoj medčloveških odnosov in na kakovost življenja posameznika, njihovih družin, njihovega dostojanstva in neodvisnega življenja. Zato so ti programi dopolnitev storitvam javnih služb in minimalni državni skrbi in jo velikokrat tudi nadomeščajo na številnih področjih življenja in dela.

Z njihovim izvajanjem opozarjamo državne institucije na posledice gluhotе: na okrnjeno dostopnost do informacij, slabo socialno varnost in težave v rednem izobraževanju, zaposlovanju ter vključevanju v življenjski prostor.

V letu 2013 smo izvajali štiri posebne socialne programe, v okviru katerih smo izvedli številne aktivnosti in sicer:

1. Usposabljanje za aktivno življenje in delo in preprečevanje socialne izključenosti gluhih, naglušnih in gluhoslepih

- Potopisno predavanje: Mali in Burkina Faso
- Podelitev tehničnih pripomočkov
- Predstavitve Programa Svit in ogled modela debelega črevesa
- Predavanje o spremembah pokojninsko invalidske zakonodaje
- Kviz
- Predavanje in praktični prikaz temeljnih postopkov oživljanja
- Okrogla miza in poročilo o izvedenih aktivnostih ob 50. letnici

- Kviz
- Kuharska delavnica
- Strokovna ekskurzija na Gorenjsko
- Kviz
- Družabno srečanje na Ljubnem ob Savinji
- Predavanje o javnem nastopanju, retoriki, bontonu
- Predavanje in delavnica o raku na dojki in modih
- Predavanje o slušnih aparatih in servis
- Izkušvena delavnica o neverbalni komunikaciji, motivaciji, sprejemanju samega sebe in vrednotah
- Kuharska delavnica
- Družabno srečanje ob zaključku leta
- Individualna pomoč, obiski na domu
- Redna srečanja skupina za samopomoč naglušnih in družabno srečanje ob škalskem jezeru

2. Informativna dejavnost

- Spletna stran, profil na facebooku
- Izdaja glasila Glas tišine
- Zbor članov
- Okrogla miza: »Odprta vprašanja življenja v tišini«
- Okrogla miza: »Predstavitve kandidata za predsednika ZDGNS«
- Sodelovanje na Festivalu prostovoljstva
- Sodelovanje na prazniku MOV-predstavitve dejavnosti na stojnici

- Predavanje o pravici do slušnega aparata in tehničnih pripomočkov v Lučah
- Informiranje članov, objava prispevkov v lokalnih časopisih in glasilu Iz sveta tišine

3. Kultura gluhih

- Delavnica slikanja na svilo
- Delavnica izdelave darilnih škatel
- Prireditev ob dnevu žena

- Razstava ročnih del članov, otvoritev
- Osrednja slovesnost z bogatim kulturnim programom ob 50. Letnici
- Udeležba članov na gledališki delavnici in gledališkem festivalu
- Ogled proslave MOV
- Udeležba na Mednarodnem dnevu gluhih v Novi Gorici
- Izdelava ikeban
- Izdelava venčkov
- Izdelava novoletnih voščilnic

4. Rekreativna in šport

- Rekreativna v OŠ Šmartno ob Paki v jesensko - zimskem času
- Predstavitve športne zveze gluhih
- Pohod
- Organizacija DP v ribolovu
- Kolesarjenje
- Joga
- Izlet v adrenalinski park

Športni dosežki

Državna prvenstva:			
<i>Kaj</i>	<i>Kdaj</i>	<i>Kje</i>	<i>Mesto</i>
DP v veleslalomu invalidov	9.2.2013	Ravne na Koroškem	1. Mesto: Anja Drev 4. Mesto: Martin Vršnik
DP v odbojki	13.4.2013	Nova Gorica	Moška ekipa: 5 mesto Ženska ekipa: 7. mesto
DP v ribolovu	15.6.2013	Velenje	Ekipno: 3. Mesto Posamezno: 7. mesto: Ljubo Gotovnik 10. mesto: Franc Kos 16.mesto: Ciril Rednak 18. mesto: Aleš Fajfar 32. mesto: Edin Buljubašić
DP v badmintonu	2.2.2013	Slovenske Konjice	Moška ekipa: 6. mesto: Luka Rupp 8. mesto: Aleš Fajfar Ženska ekipa: 4. mesto: Natalija Javornik
DP v orientacijskem teku	8.6.2013	Novo Mesto	4. mesto: Peter Vršnik 5. mesto: Martin Vršnik
DP v futsalu	26.10.2013	Celje	6. mesto

Turnirji:			
<i>Kaj</i>	<i>Kdaj</i>	<i>Kje</i>	<i>Mesto</i>
Turnir v ribolovu	19.10.2013	Nova Gorica	Ekipno: 3. mesto Posamezno: 3.mesto: Gotovnik Ljubo 8.mesto: Buljubašić Edin 16.mesto: Kos Franc
Turnir v ribolovu	14.9.2013	Celje	Ekipno: 6. mesto Posamezno: 7. mesto: Gotovnik Ljubo 12. mesto: Buljubašić Edin 16. mesto: Kos Franc
Turnir v ribolovu	31.8.2013	Ljubljana	Ekipno: 5. Mesto Posamezno: 6. mesto: Ljubo Gotovnik 7.mesto: Franc Kos 15. mesto: Edin Buljubašić
Turnir v ribolovu	17.8.2013	Dravograd	Ekipno: 6.mesto Posamezno: 8.mesto: Ljubo Gotovnik 12. mesto: Franc Kos 18. mesto: Edin Buljubašić
Ribiški maraton	27.7.2013	Slovenske Konjice	Ekipno: 1. Mesto Posamezno: 1.mesto: Ljubo Gotovnik 6. mesto: Edin Buljubašić 13. mesto: Franc Kos
Turnir v ribolovu	22.6.2013	Maribor	Ekipno: 1. mesto Posamezno: 2. mesto: Kos Franc 4. mesto: Rednak Ciril 5. Mesto: Ljubo Gotovnik 12. mesto: Edin Buljubašić
Turnir v ribolovu	20.4.2013	Slovenske Konjice	Ekipno: 2. Mesto Posamezno: 5. mesto: Franc Kos 8. mesto: Ljubo Gotovnik 9. mesto: Edin Buljubašić 16. mesto: Ciril Rednak

Podelitev tehničnih pripomočkov

 Franc Forštner

Gluhe in naglušne osebe potrebujejo tehnične pripomočke skoraj tako kot hrano vsak dan. Bilo bi zelo lepo, da bi vsi invalidi, ki potrebujejo takšen ali drugačen tehnični pripomoček, lahko le tega tudi dobili. Vendar na žalost to ni zakonsko urejeno in bi bilo prav, da se zadeva kmalu dokončno uredi.

Zato pa smo toliko bolj veseli, ko lahko članice in člane našega društva razveselimo s temi napravami, ki so jim v vsakdanjem življenju v veliko pomoč. Tako kot že nekaj časa, smo tudi tokrat dobili sredstva v ta namen, zato se najlepše zahvaljujem FIHU in ZDGNS za pomoč. V Medobčinskem društvu gluhih in naglušnih Velenje smo že v lanskem letu zbirali prijave članov, ki so potrebovali kakšen tehnični pripomoček. Vloge smo potem skrbno pregledali in jih na upravnem odboru potrdili. 16. januarja letos smo imeli v prostorih društva izredno prijetno opravilo in sicer podelitev teh pripomočkov osebam, ki jih nujno potrebujejo. Žal se podelitve niso mogli udeležiti vsi, vzrok je bilo slabo vreme ter šolske ali službene obveznosti. Ni lepšega kot videti veselje na obrazih oseb, ki

jim takšna stvar ogromno pomeni. Z veseljem so si ogledovali na novo pridobljeni pripomoček, v očeh jim je svetila sreča. Nekdo je rekel: »Sedaj pa bom zjutraj zagotovo slišal budilko ter pravi čas vstal in ne bom več zamujal v službo«, nekdo druga pa: »Sedaj me ne bo več mama budila zjutraj za v službo«. Našega druženja pa po podelitvi še ni bilo konec. Sledilo je potopisno predavanje o Afriki, ki je bilo zelo zanimivo. Za dobro razpoloženje po koncu predavanja je poskrbela članica društva Irena, ki je praznovala svoj rojstni dan. Pripravila je odličnega jabolčnega zaviteka in postregla z žlahtno domačo kapljico.

Ta dan bo marsikomu ostal v lepem spominu, predvsem zato, ker smo s tehničnimi pripomočki omogočili osebam, da bodo lažje premagovali vsakdanje ovire in postali bolj samostojni. Lahko si samo zamislimo, kaj to pomeni osebi, ki je popolnoma gluha. Za kaj drugega živimo, če ne za to, da drug drugemu pomagamo in lajšamo življenje? In verjemite, ni boljšega občutka kot nekomu pomagati in obrniti njegov svet na bolje.

Potopisno predavanje Mali in Burkina Faso

 Franc Forštner

Predavanja o drugih državah in celinah je vedno zanimivo in v našem društvu je naletelo na dober odziv. Tako smo v goste povabili g. Zorana Furmana, ki nam je s posnetki in slikovito besedo povedal, kaj je doživel na poti po Maliju in Burkina Faso.

Potoval je skoraj mesec dni in v tem času so se mu pripetile zanimive dogodivščine in doživetja. Že na začetku se mu je izgubila prtljaga in tudi ljudje so zelo vsiljivi, saj nenehno ponujajo svoje storitve ter iščejo, kako izvabiti od slehernega turista evre in dolarje.

V glavnem mestu Bamaku, je v bistvu ena sama velika tržnica, kjer ponujajo vse: od hrane, spominkov, njihovih izdelkov skratka vse, kar ti srce poželi najdeš na tej tržnici. V mestu Djenne imajo največjo blatno

mošejo na svetu, ki jo je treba obvezno pogledati, prav tako mesto Mopti, kjer so Malijske Benetke. Vse to nam je Zoran prikazal na velikem platnu z veliko slikami in razlago za vsako zanimivost. Burkina Faso, naj bi bila še bolj revna dežela od Malija. Povedal nam je, da tega ni občutil, ceste so boljše, hiše zidane, domačini pa zelo prijazni in ustrezljivi. Tu so veliki nasadi sladkornega trsa in zeleni gozdovi. Najbolj živo pisani market je v vasici Gorom-Gorom. Za konec nas je zanimalo vse kar se tiče šol, vere, življenja teh ljudi in kako se preživljajo. Moški skrbijo za hrano in živino, na jedilniku imajo vse vrste morskih rib in ostalega življa, ki ga ponuja morje. Za konec smo si ogledali tudi nekatere njihove izdelke, ki jih je Zoran kupil na potovanju. Zelo so zanimivi, izdelani pa iz kosti živali, rib in dreves. Tako

smo preživeli prijetno popoldne in ob enem spoznali kako živijo ljudje drugod posebej v teh dveh Afriških državah.

Zanimivo predavanje bomo še ponovili seveda o kakšni drugi celini in državi. Še nekaj časa smo potem zadevo komentirali in se pogovarjali o zanimivostih, ki smo jih zvedeli.

Temeljni postopki oživljanja

 Marija Varžič

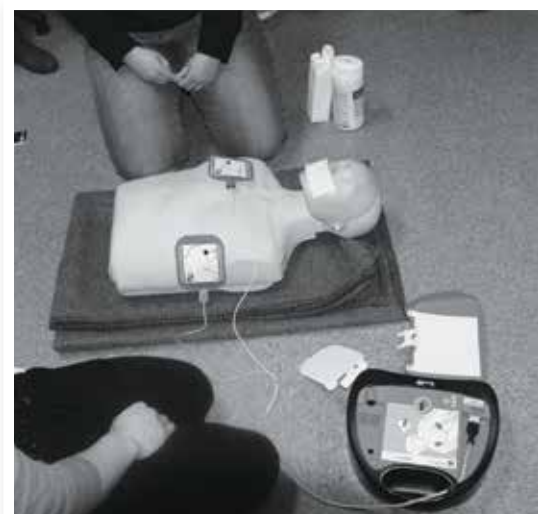
V sredo, 10.4.2013 ob 16.30 se je v prostorih društva MDGN Velenje odvijalo predavanje o temeljnih postopkih oživljanja in prvi pomoči.

V začetku nam je diplomirana medicinska sestra ga. Andreja Gajšek teoretično predavala o prvi pomoči in podrobneje o oživljanju. Na kratko o tem: najprej pritečeš do ponesrečenca, preveriš ali se odziva in če se ne odziva in ne čutiš srčnega utripa, moraš začeti z masažo na prsnem košu, kar moraš ponoviti 30x, nato pa še z vpihi na usta, kar ponoviš 2x. To ponavljaš tako dolgo, dokler ne

pride nujna medicinska pomoč ali ne opaziš, da je začel ponovno dihat ali zaznaš srčni utrip. Vseeno še naprej spremljaš njegovo stanje dokler ne pridejo reševalci.

V drugem delu predavanja nam je na lutki praktično prikazala oživljanje, vstavljanje srčnega defibrilatorja in položaj za nezvestnega, ki diha in mu čutimo srčni utrip.

Predavanje se je nam gluhih zdelo zelo zanimivo!

Predstavitev programa Svit

 Urša Jakop

V današnji dobi stresa in nenehnega hitenja, pomanjkanja časa zase, premalo pozornosti namenjamo skrbi za lastno telo in aktivnostim, ki pripomorejo k boljši kakovosti našega življenja.

Ravno to je velikokrat vzrok številnim bolezenskim stanjem. Po podatkih se je Slovenija pridružila šestim članicam Evropske unije, kjer niso več srčno-žilne bolezni prvi vzrok smrti, ampak je to postal rak. Statistični podatki kažejo, da bo vsak tretji Evropejec in četrta Evropejka do svojega petinsedemdesetega leta zbolel za rakom. Alarmantnih podatkov se ves čas svojega delovanja zaveda tudi Društvo za boj proti raku Velenje, ki je v ta namen organiziralo Dan zdravja v Šaleški dolini.

Povabili so nas, da se udeležimo njihovih aktivnosti, saj so po njihovih

informacijah osebe z okvaro sluha med najmanj informiranimi o tej problematiki.

Z veseljem smo se odzvali povabilu. 24. januarja so v Velenju v sodelovanju z vrhunskimi slovenskimi strokovnjaki predstavili pomembnost presejalnih programov, katerih cilj je zgodnje odkrivanje raka. Prisluhnili smo predavanju Marjete Keršič Svetel, prof. iz Inštituta za varovanje zdravja Slovenije, poskrbljeno pa je bilo tudi za tolmačenje. Predstavila je Program Svit, katerega cilj je zmanjšanje obolevnosti in smrtnosti zaradi raka na debelem črevesu in danki. Če bolezen odkrijemo dovolj zgodaj, jo lahko uspešno zdravimo, lahko pa pravočasno odkrijemo in odstranimo že predrakave spremembe – polipe in bolezen celo preprečimo. Program omogoča odkrivanje prikritih krvavitev v blatu in po

potrebi še natančnejšo preiskavo črevesa, ki pojasni vzrok prikritih krvavitev in načrtuje takojšnje učinkovito zdravljenje odkritih bolezenskih sprememb, zato je pomembno da se oseba odzove in opravi test.

Na koncu smo se sprehodili skozi model debelega črevesja z vsemi spremembami.

Predavanje je bilo izredno zanimivo in poučno. Na obojestransko željo bomo sodelovali tudi v prihodnje in naše člane informirali o različnih zdravstvenih temah.

Skrb za zdravje naših članov

 Irena Forštner

Kaj je življenje brez zdravja se zavemo šele, ko zbolimo. Bolje je preprečevati, kot da je prepozno. V Medobčinsko društvo gluhih in naglušnih Velenje je prišla predsednica Velenskega Društva za boj proti raku, ga. Branka Drk. Najprej nam je povedala kaj je rak, kaj vse vpliva na bolezen, prav tako je poudarila, da je danes zelo veliko odvisno od tega, v katerem času ga odkrijemo. Ta dan je bila tema predavanja rak na dojkah pri ženskah in rak na modih pri moških. Zelo pomembno je, da si dojke in moda pregledujemo čim večkrat, vsaj enkrat mesečno. Premalo je, da vsaki dve leti gremo na mamografijo, vmes se lahko zgodi marsikaj in

je lahko že prepozno. Pomembno je, da odkrijemo raka čimprej, le tako je zdravljenje lahko zelo uspešno. Danes imeti raka še ne pomeni smrt. Po teoretičnem predavanju smo praktično na modelih lahko otipali tumorje na dojki in modih. Šele takrat smo dobili tisti potreben občutek kakšen je tumor, kaj je potrebno iskati in kako to iščemo. Na koncu smo dobili tudi zloženke in kartončke, kamor si lahko zabeležimo samopregledovanje. Verjamem, da je vse to znanje, ki smo ga pridobili danes zelo koristno in bo pripomoglo vsem nam, da bomo bolj pozorni na svoje telo. Hvala društvu in ga. Branki za informacije, s katerimi nas je seznani.

Kuharska delavnica

 Vlasta Florjan

Zanimive kuharske delavnice se je udeležilo štiriindvajset članic in članov društva. Hrano nam je pripravil in demonstriral Antonio Notaro, ki ima tudi sam okvaro sluha. Tolmačila je Duška Berločnik.

Pripravili smo prostor, kuhar Antonio pa je pripravil vse, kar je potreboval za pripravo zelenjavne rižote in italijanske sladice tiramisu. Najprej je pripravil sladico, ki smo jo dali v hladilnik, da so se sestavine dobro premešale in ohladile. Sladica je tako dobila tudi boljši okus. Medtem pa je pripravil še rižoto. Namaz za sladico tiramisu je pripravil iz stopenih jajčnih beljakov in rumenjakov ter mascarpone sira. V posodo je polagal piškote, ki jih je najprej pomočil v pravo kavo, nato

je to plast posul s čokoladnim prahom in jo na koncu premazal z namazom – nato je naredil še eno plast, ki je bila na vrhu še dodatno posuta s čokoladnim prahom. Zelenjavna rižota je bila zelo preprosta – iz riža in graha. Dodal je še začimbe, da je bil okus bolj intenziven in poseben. Vso hrano smo z veseljem pojedli, saj je bila prav okusna.

Delavnica je bila koristna in prijetna – naučili smo se nekaj novega, zdravniški smo si izmenjali kuharske izkušnje in se pogovorili še o vsem tistem, kar nas razveseljuje in tudi teži.

Ker so prisotni delavnico spremljali z velikim zanimanjem, smo se dogovorili, da bomo še organizirali kakšno kuharsko delavnico.

Delavnica o neverbalni komunikaciji in motivaciji

 Urša Jakop

V sredini meseca novembra smo v goste povabili Sonjo Bercko iz inštituta Integra. Za člane društva je pripravila zanimivo izkustveno delavnico na temo neverbalne komunikacije in motivacije.

Po uvodnem pozdravu se je Sonja predstavila, nato pa udeležence prosila da na listke napišejo pozitivna in negativna pričakovanja, ki jih imajo glede delavnice. Vsak je napisal kakšno misel, listke pa smo potem nalepili na vidno mesto in jih prebrali. Člani so izvedeli tudi nekaj splošnih informacij o komunikaciji. Komunikacija je proces brez katerega družba ne bi obstajala. Da je komunikacija uspešna, je potrebno da ja dvosmerna. To pomeni, da sta pošiljatelj in prejemnik sporočil, enakovredna.

Osnovne komponente v procesu komuniciranja so:

- Oddajnik ali pošiljatelj (oseba, ki sporočilo oblikuje in oddaja)
- Sprejemnik (oseba, ki sporočilo prejme)
- Sporočilo (vsebuje informacije, ki jih želi pošiljatelj prenesti sprejemniku)
- Komunikacijski kanal (pot po kateri potuje sporočilo od pošiljatelja do sprejemnika)
- Šum (vsaka motnja v procesu komuniciranja)
- Povratna informacija (sporočilo, ki ga oddaja prejemnik informacije nazaj pošiljatelju in se nanaša na učinek informacije)

Vsi ti elementi pa so v procesu komunikacije medsebojno povezani.

Veliko pozornosti je bilo namenjene neverbalni komunikaciji. Gre za komuniciranje z nebesednimi sredstvi kot so naša mimika, geste, gibanje v prostoru in zavzemanje različnih položajev v njem, dotika, vonja in zvočna podoba govora. Sonja je predstavila tudi dejavnike uspešne komunikacije, ki prispevajo tudi k boljšim medčloveškim odnosom. Sogovorniku je potrebno aktivno prisluhniti, kar pomeni da dejansko razumemo kar pove. Vse prevečkrat prihaja do konfliktov zaradi neposlušanja in obtoževanja. Na primerih so udeleženci spoznali kaj so TI in JAZ sporočila. TI sporočila so usmerjena v to, da drugemu poveš kakšen je, da nanj prenašaš negativno sodbo. JAZ sporočila pa so usmerjena v to, da izraziš kako se ob določeni situaciji počutiš ti sam. Nekaj besed je bilo namenjenih tudi zaznavanju.

Delavnico je predavateljica popestrila s filmčki in zanimivimi vajami. Zaključila pa je s fotografijami znanih in uspešnih osebnosti, ki so kljub svoji invalidnosti dosegli ogromno. Bistvo teh fotografij je bilo spoznanje, da se kljub oviranosti lahko doseže vse kar človek hoče.

Udeleženci so bili navdušeni, zato bomo s tovrstnimi delavnicami nadaljevali tudi v prihodnje.

Predavanje o javnem nastopanju in retoriki

 Franc Forštner

V društvu smo organizirali zanimivo predavanje o javnem nastopanju. Najprej smo imeli srečanje naglušne skupine, ki se je ponovno zbrala po dolgem času. Omenjena skupina Barbara srečanja v poletnem času nima, drugače pa se zberejo enkrat mesečno. Pregledali smo dosedanje delo, kaj je novega, pogovarjali smo se o aktivnostih, ki se bodo izvajale v društvu. Srečanje je minilo v sproščenem ozračju in dobrem vzdušju. Nato je sledilo omenjeno predavanje, katerega so se udeležili tudi vsi naglušni člani. Predavala nam je ga. Edita Gabrič, ki nam je na slikovit način razložila, kako se obnašamo v javnosti. Veliko nam je povedala o bontonu, o rokovanju, o spoštovanju do starejših. Prav tako smo veliko novega zvedeli o protokolu, ter o načinu oblačenja. Zanimivo predavanje je popestrila z vprašalnim kvizom, ko nas je povprašala koliko smo si kaj zapomnili. Veliko novega smo zvedeli tudi kako pripraviti govor, kaj vse mora dober govor v

javnosti vsebovati in kako premagamo tremo. Prav tako smo izvedeli nekaj o retoriki. Vesel sem bil, da je predavanje pritegnilo tudi mlade in gluhe osebe, saj se tudi po koncu predavanja niso mogli ločiti od predavateljice. Za tolmačenje je poskrbela Duška, jaz pa sem pozdravil in naredil nekaj posnetkov. Menim, da je bilo predavanje zelo zanimivo in poučno in da smo odhajali bogatejši za nova znanja. Za konec pa naj

dodam lepo misel, ki nam jo je Edita podala: «Spremenite svoje misli in spremenili boste svoje življenje.»

Res je na nas vplivala pozitivno, saj velikokrat vse preveč razmišljamo slabo in nismo pozitivni. Takšna predavanja bomo v bodoče še naprej izvajali v našem društvu. Tako je minila lepa in polna novih misli sredo, petindvajsetega septembra, v našem društvu.

Predavanje predstavnikov Widexsa v našem društvu

 Franc Forštner

Naglušna skupina Barbara se v Medobčinskem društvu gluhih in naglušnih Velenje sestaja v zadnjem času tretjo sredo v mesecu. Že spomladi smo se pogovarjali, da bi organizirali srečanje s predavanjem o slušnih aparatih in izvedbo mini servisa. Obljubil sem, da bomo to izvedli do konca leta. Tako sem navezal kontakt z gospo Katjo Capuder in ona mi je nudila vso pomoč in podporo pri tej izvedbi. Tako je bila sreda trindvajsetega oktobra tisti dan, ko je v

našem društvu bilo res veliko naglušnih članov. Nekatere sem videl prvič in res se je izkazalo, da se tudi naglušni člani želijo informirati in biti na tekočem z vsem kar jih zanima o teh stvareh. Po mojem pozdravnem govoru je Franci Urankar najprej predstavil, kje je sedež Widexsa, da so v Sloveniji prisotni že od vsega začetka. Prav tako je povedal, da so slušni aparati Widexs zelo kvalitetni in sledijo vsej najnaprednejši tehnologiji. Kako so izgledali slušni aparati

nekoč in danes, kako so sestavljeni, kako jih je potrebno paziti, čistiti in še marsikaj zanimivega so izvedeli člani. V sosednji sobi je potekal mini servis, pregled slušnih aparatov, zamenjave vrvic, zunanje čiščenje in pregled ušes. Serviser Jušič Luka je imel polne roke dela, zamenjal je nešteto dotrajanih vrvic, pregledal slušne aparate, jih na zunanje očistil, pogledal v uho in se posvetoval z vsako osebo. Pri svojem delu je bil zelo prijazen in vsem tudi svetoval, jim dal napotke in na koncu tudi vso literaturo, ki jo je imel na razpolago. Videlo se je, da so člani bili zelo zadovoljni in srečni posebej, ker se tudi za njih dogaja v našem društvu veliko zanimivega. Vsak pa je še posebej bil presenečen, ker je dobil komplet baterij za svoj aparat. Tudi gluhi člani so z zanimanjem sledili vsemu kar se je dogajalo, saj jim je tolmačka Duška vse prevajala. Na koncu je bilo vprašanj res veliko in predavatelj Franci je bil presenečen, kolikšno zanimanje je med osebami, ki uporabljajo slušne aparate.

Pomoč članom z indukcijskimi zankami

 Franc Forštner

Prvi torek v septembru, sva se z Milanom dogovorila za obisk in montažo ter pregled indukcijske zanke pri članih MDGN Velenje.

Najprej sva pregledala večnamensko dvorano v občini Šmartno ob Paki, ki je zgrajena na novo. Dvorana je zraven gasilnega doma in spada v sklop mladinskega centra. Prvič sem bil v njej, je lepo grajena in je prijazna okolju. Gospod Jaka Dvornik nama je dvorano razkazal in Milan je vse pregledal, dogovorili smo se za nadaljnje aktivnosti, da pride do realizacije in montaže indukcijske zanke. Nato sva pot nadaljevala v Zgornjo Savinjsko dolino. V Nazarju se nama je pridružila Urša. Po Zadrecki dolini smo prišli do doma našega člana Ludvika Kričej. Gospod je indukcijsko zanko že imel. Nabavil je nov televizor in potrebno je bilo zanko priklopiti in nastaviti, da je delovala tako kot je treba. Pri njem smo malo pokramljali, o zdravju in kako je omenjeni gospod aktiven tudi v godbi na pihala v premogovniku Velenje.

Do sedaj je bil na vseh prireditvah ob skokih rudarjev čez kožo, kar je tradicionalni obred, preden rudarje sprejmejo med sebe po končani šoli za rudarja. Dobil je številna priznanja in odlikovanja za trud in delo v godbi na pihala. Vesel nas je bil in res je kar škoda, ko nimaš več časa za obiske, tako da smo se poslovili in odšli naprej. Mimo Bočne smo se peljali proti Gornjemu Gradu. Pogovarjali smo se kako lepo naravo imamo v tem koncu Slovenije. Ni čudno, da je toliko kolesarjev v tem koncu. Prometa je malo in narava, da jo kar občuduješ ter čisti zrak, ki ti napolni baterije. Po vijugasti cesti smo prispeli do Tominšek Marije. S sabo smo prinesli indukcijsko zanko, ki nam jo je odstopila gospa Pustoslemšek Justina iz Šmartnega ob Paki. To zanko je uporabljal njen pokojni mož in ker je bila še uporabna smo jo montirali in nastavili pri tej osebi. Oči so se ji kar svetile, ko smo zadevo namestili. Seveda se bo morala še navaditi malo poslušati in da bo preklopila slušne aparate na pravo funkcijo. Dogovo-

rili smo se, da jo s sekretarko obiščeva čez štirinajst dni, da ugotovimo, kako se je navadila na to napravo. Tako smo v enem dnevu uspešno naredili več stvari naenkrat in tema dvema osebama vsaj malo polepšali dan in ju približali temu, kar slišče osebe imajo za samoumevno. Poslovili smo se in gospa kar ni vedela, kako bi se nam zahvalila. Odpeljali smo se nazaj proti Mozirju in uživali v prijetnem kramljanju. Ob tem zapisu se zahvaljujem Milanu, za vse delo, ki ga je opravil.

Redni letni zbor članov

 Urša Jakop

Kot vsako leto, smo tudi letos v mesecu marcu izvedli redni letni zbor članov. Letošnji je bil poseben v tem, da so se po štirih letih iztekli mandati organom društva in predsednici. Tako je bilo potrebno izvesti volitve. V prostorih Mladinskega centra se je zbralo veliko število članov.

Najprej je vse prisotne pozdravil še takratni podpredsednik društva, Franc Forštner. Predsednici ZDGNS, ga. Fridi Planinc, pa se je zahvalil, da se je odzvala vabilu in se zbora tudi udeležila. V nadaljevanju se je imenovalo delovno predsedstvo, kot predsednik pa Franc Kos, ki je vodil zbor članov. Za nemoten potek in delo je predlagal v sprejem poslovnik, ki so ga vsi soglasno potrdili.

Sekretarka je v besedi in sliki podala vsebinsko poročilo o izvedenih posebnih socialnih programih, finančni del pa je predstavila računovodkinja, ga. Mitrovič. Po poročilih nadzornega odbora, inventurne komisije in

verifikacijske komisije, je zbor članov vsa poročila soglasno potrdil.

Nadalje je volilno verifikacijska komisija predstavila predlog kandidatov za posamezne organe društva, ki ga je že predhodno potrdil upravni odbor društva.

Z veliko večino je kot novi predsednik MDGN Velenje bil potrjen Franc Forštner, ki ni imel nobenega proti kandidata.

Zbor članov je soglasno z dvigom rok potrdil tudi naslednje kandidate za upravni odbor: Forštner Franc, Lamprečnik Toni, Varžič Marija, Aleš Fajfar, Topić Nevenko, Slavka Vaupotić, Kolar Stanko, Lojze Dobovičnik in Kos Franc.

Z dvigom rok so prisotni potrdili tudi predlagane člane za disciplinsko komisijo: Ježovnik Milan, Forštner Irena, Gotovnik Ljubo, Varžič Milan, Plešej Jože. Za nadzorni odbor

pa: Kos Ano, Zajc Jožeta in Sušec Žano. Kot novi podpredsednik pa je bil izvoljen Aleš Fajfar.

Zbor je po izpeljanih volitvah nadaljeval z delom. Sekretarka in računovodkinja sta podali delovni in finančni plan za leto 2013. Poleg planov je zbor članov potrdil in sprejel tudi naslednje pravilnike, potrebne za nemoteno in pravilno delovanje društva: Disciplinski pravilnik, Pravilnik o članarini, Pravilnik o pritožbenem postopku, Pravilnik o varovanju osebnih podatkov.

Potrjeni so bili tudi delegati za organe ZDGNS: predsednik: Kos Franc upravni odbor: Forštner Franc in Kos Franc, skupščina: Plešej Jože, Buljubašić Edin, delegata v odboru naglušnih ZDGNS : Forštner Franc, Kos Franc.

Pod točko razno se je novo izvoljeni predsednik zahvalil delovnemu predsedstvu za dobro izpeljan zbor članov. Bivši predsednici, Eriki Grobelnik, pa se je zahvalil za dosedanje delo in ji izročil šopek. Ga. Frida Planinc je pohvalila delo društva in prisotnim zaželela uspešno delovanje tudi v prihodnje.

Zbor članov se je zaključil s prijetnim druženjem in klepetom.

Sodelovanje MDGN Velenje na festivalu prostovoljci nosilci sprememb

 Franc Forštner

Tudi v Medobčinskem društvu gluhih in naglušnih Velenje, se večkrat udeležimo kakšne akcije v okviru prireditve, ki se izvajajo v Mestni občini Velenje. V soboto, 18.5.2013, smo se na povabilo šolskega centra Velenje, mladinskega centra Velenje in MO Velenje, udeležili tega festivala. To je bil festival prostovoljstva, to je čas praznovanja in povezovanja in priložnost spodbujanja ljudi k prostovoljstvu. Je pa v današnjem času to tudi čas, ko posamezniki s svojim časom in dobro voljo prenašajo pozitivne spremembe v življenje drugih in tudi na lokalno skupnost. Na promenadi Cankarjeve ulice se je zbralo

štirinajst društev, ki so predstavile svojo dejavnost. Na naši stojnici smo predstavili naše društvo v celoti. Obiskovalcem smo ponudili veliko publikacij, ki smo jih imeli na voljo. Iz centra možnosti ZDGNS mi je Adi že prejšnji dan posodil tehnične pripomočke za gluhe in naglušne osebe, prav za slednje je bilo kar nekaj zanimanja. Sam sem v krajšem nagovoru predstavil delovanje našega društva, za tolmačenje je poskrbela Duška Berločnik. Sam program je bil tudi glasbeno in folklorno obarvan, tako da ni bilo dolgčas, vedno je bilo dogajanje zanimivo. Tudi vreme nam je lepo služilo, le veter nas je malo

jezil, ker nam je večkrat pomešalo publikacijo na mizi, vendar dobre volje nam ni zmanjkalo. Naše članice Vlasta, Slava, Irena so odgovarjale na vprašanja, ki so zanimala posameznike. Nekaj naših članov in članic se je oglasilo, ko so hodili po opravkih v mestu, saj je ta dan bila tudi cvetlična razstava in sejem ostalih stvari, tako da je marsikdo izkoristil prijetno s koristnim. Še bomo sodelovali na podobnih prireditvah, kot so bile tokrat. Kot mi je nekdo rekel, bom vzel vaše zloženke, ker nikoli ne veš kdaj ti pride prav, pa mislim, da moja tašča že slabo sliši.

Predavanje o novi pokojninsko invalidski zakonodaji

 Vlasta Florjan

Predavanja se je udeležilo sedemindvajset članic in članov društva, kar kaže na precejšnje zanimanje za to tematiko in prostori društva so bili kar premajhni za vse udeležence. Nova pokojninsko invalidska zakonodaja prinaša kar precej sprememb in novosti. Predavala je gospa Tadeja Dremel, ki je zaposlena na ZPI-Z-u Velenje, tolmačila pa je Duška Berločnik. Reforma prinaša zvišanje upokojitvene starosti za oba spola na 65 let – vendar je za to predvideno prehodno obdobje. Starostno pa se bo mogoče upokojiti tudi s 60 leti starosti in 40 leti pokojninske dobe brez dokupa. Obdobje za izračun pokojninske osnove se iz 18 podaljšuje na 24 let, kar je za večino dosti manj ugodno. Zaradi uvedbe informativne osebne evidence pa bodo zavarovanci imeli vpogled v

podatke o vplačanih prispevkih. Starostno mejo za pridobitev pravice do starostne pokojnine bo v nekaterih primerih mogoče znižati npr. skrb za otroka, vendar bodo to ugodnost lahko uveljavljale skoraj izključno ženske. Poleg tega se starostna meja lahko zniža za dve tretjini dejanskega trajanja vojaškega roka ter za ves čas trajanja pokojninskega in invalidskega zavarovanja pri tistih, ki so začeli delati pred 18. letom starosti. Udeleženci predavanja so imeli veliko vprašanj, na katera so tudi dobili odgovore. Kar precej vprašanj pa se je nanašalo na zakonodajo s področja zaposlitvene rehabilitacije, ki pa ni bila predmet tega predavanja, je pa za osebe z okvaro sluha pomembno področje. Prav tako so udeleženci postavljali vprašanja v zvezi s spremembami o varstvenem dodatku in

dodatku za pomoč in postrežbo, ki ju določa nova zakonodaja s področja socialnega varstva. Osebe z okvaro sluha imajo praviloma nizek socialno-ekonomski status, zato je varstveni dodatek za njih zelo pomemben denarni prejemek, ki pa v osnovi ni namenjen kritju minimalnih življenjskih potreb ampak za kritje življenjskih stroškov, ki nastanejo v daljšem časovnem obdobju.

Predavanje je trajalo dve uri in je bilo zelo zanimivo. S podobnih področij bi bilo koristno organizirati še kakšno predavanje.

Predstavitev društva ob občinskem prazniku Mestne Občine Velenje

 Franc Forštner

Na povabilo mestne občine Velenje, da se predstavimo kot društvo, smo se z veseljem udeležili tega dogodka. Prireditev je potekala v okviru občinskega praznika MO Velenje v soboto 14. septembra na Titovem trgu, pod geslom: Velenje se predstavi.

Vse gradivo, publikacijo in biltene smo v Medobčinskem društvu gluhih in naglušnih Velenje pripravili že med tednom. Tako smo se morali samo še organizirati in določiti osebe, katere bodo tam. Tokrat sta Žana in Nevenko bila tista, ki sta

bila pripravljena pomagati. Zraven sem bil tudi jaz, moja žena Irena in tolmačka Duška Berložnik. Najprej smo pripravili stojnico, da je imela neki izgled. Založili smo jo z vsem gradivom, kar smo imeli na razpolago. Irena je prinesla nekaj sadja, tako da je zgledalo malo bolj privlačno.

Vreme nam je res lepo služilo, bilo je prijetno sveže, jasno in ravno prav toplo. Začuden sem bil, koliko društev obstaja v MO Velenje, res je bil odziv zelo velik. Tudi obiskovalcev je bilo ogromno. Prireditev je bila tudi glasbeno obarvana, nastopale so razne skupine, otroci, razne športne skupine in ansambli. Omeniti moram tudi Tek očkov, ki je že tradicionalna prireditev na teh prireditvah. Vsi so imeli tudi možnost predstaviti svoje dejavnosti. Sam sem predstavil naše društvo, Duška pa je tolmačila. Na kratko sem povedal o društvu, kje smo, kako pomagamo našim članom in katere programe naše društvo izvaja. Na

stojnici smo bili deležni velikega zanimanja. Obiskovalce je zanimalo o slušnih aparatih, tudi za znakovni jezik so se zanimali nekateri. Vse smo z veseljem seznanili z vsem, kar jih je zanimalo. Razdelili smo kar nekaj našega gradiva in publikacij.

Čas je hitro minil in veseli smo bili, da smo tudi mi, ki živimo v svetu tišine, bili del tega dogodka. Zahvalil bi se MO Velenje za povabilo, z veseljem se bomo odzvali tudi prihodnič.

Tako smo dokazali, da tudi naše društvo lahko sodeluje na teh prireditvah in veseli so nas bili tudi tisti, ki so nas povabili.

Tako je minil lep in prijeten sobotni dopoldan, ki bo marsikomu ostal v lepem spominu.

Ob 50. letnici MDGN Velenje

 Franc Forštner

Nekoč je bil začetek, danes jih je 50. okroglih, takšno je bilo sporočilo vseh aktivnosti ob jubileju našega društva. Že v jeseni leta 2012 smo začeli s pripravami na našo obletnico. Glede vseh organizacijskih zadev smo povabili k sodelovanju gospo Darjo Fišer. Kar se dogajanja na odru in iger tiče, je bila v veliko pomoč Lada Lištvanova. Veliko dela je padlo na sekretarko in mene, kar se drugih zadev tiče. Za pridobivanje gradiva za bilten je bila zadolžena Vlasta Florjan. Problem niso bili novejši podatki, temveč kaj se je dogajalo daleč nazaj v preteklosti. Ta bilten je za nas velika pridobitev. Sedaj imamo zbrano vse v eni knjigi- kar se je dogajalo od začetka ustanovitve društva do danes. Na ta bilten smo zelo ponosni in z veseljem smo vam ga ob proslavi tudi ponudili v branje. V njem so prispevki vseh desetih županov in županje vseh občin, ki jih pokrivamo. Prav tako smo bili zelo veseli odziva mestne občine Velenje za vso pomoč in podporo. Tudi s strani ZDGNS so nas lepo obiskali ob prireditvi, tudi predsednica zveze Frida Planinc je imela za nas nekaj

spodbudnih besed. Prav tako smo ponosni na odziv vseh sekretark in sekretarjev, ter predsednikov društev po vsej Sloveniji. Najbolj pa nas je razveselil z obiskom predsednik države Slovenije, gospod Borut Pahor. Bil je tudi naš slavnostni govornik in pokazal je, da je res predsednik in pa predvsem človek, ki ima posluh tudi za nas osebe z okvaro sluha. V tem zapisu naj Vam predstavim vse, kar se je odvijalo v tednu, ki se je zaključil v petek z slavnostno proslavo. Že v ponedeljek, 25.3.2013, je bila otvoritev razstave ročnih del naših članic in članov v knjižnici Velenje.

V sredo, 27.3.2013, smo organizirali okroglo mizo z naslovom: »Odprta vprašanja življenja v tišini.« To predavanje je bilo v dvorani Mladinskega hotela v Velenju. Ter petek, 29.3.2013, ko je potekala svečana osrednja proslava v kulturnem domu v Velenju. Vse aktivnosti so bile zelo dobro sprejete in obiskane. Tudi mediji in časopisne hiše so pokazali veliko zanimanje za vse naše delo in aktivnosti, za kar se jim najlepše zahvaljujem. V nadaljevanju vam bomo predstavili vsako dogajanje posebej.

Govor predsednika ob 50. obletnici društva

 Franc Forštner

Lep dober večer vsem skupaj. Najprej želim povedati, da sem zelo prijetno presenečen, ko takole pogledam po dvorani in vidim koliko se vas je zbralo tukaj, kljub temu, da je danes Veliki petek. In res je Veliki petek v pravem pomenu besede, še posebej za naše društvo, ki v teh dneh praznuje prav poseben jubilej – 50. obletnico delovanja.

V posebno čast mi je, da lahko med nami pozdravim predsednika republike Slovenije, gospoda Boruta Pahorja, župana MO Velenje gospoda Bojana Kontiča, županjo in vse župane občin Savinjsko-Šaleške regije, predsednico ZGNS gospo Frido Planinc, sekretarja ZGNS gospoda Matjaža Juharta. Pozdrav velja tudi našemu članu in predsedniku naglušnih Slovenije ter podpredsedniku ZGNS gospodu Francu Kosu. Pristrčno pozdravljam tudi vse predsednike, sekretarje ter člane drugih društev gluhih in naglušnih po Sloveniji, prijatelje, znanke, občane in ostalo širšo javnost. Prav poseben pozdrav pa namenjam vsem bivšim in sedanjim članom našega društva, saj so le ti najbolj zaslužni, da smo se danes zbrali tukaj, da proslavimo ta poseben dogodek.

Leto 1963 je bilo za osebe z okvaro sluha prav posebno leto, saj to leto štejemo za začetek organiziranega dela gluhih na področju Šaleške in Zgornje Savinjske doline. Začetki delovanja društva so bili zelo skromni, saj ni bilo niti finančnih sredstev niti prostorov, kjer bi se člani lahko družili. Pa vendar jih je ves čas povezovala dobra volja in optimizem, kot nas to povezuje še danes. Društva pomenijo nam gluhim nekakšno zatočišče, mesto, kjer ti ljudje s podobnimi težavami ponudijo roko in te spodbujajo na tvoji življenjski

poti. Gluhota je ena izmed redkih vrst invalidnosti, ki ni opazna. Je pa za to izjemno pomembna, saj si ponavadi slišče osebe ne znajo niti za trenutek predstavljati, da bi bile prikrajšane za nekaj, kar jim je samoumevno v vsakem trenutku, to je sluh. Svet, v katerem živimo, je svet sliščih. Prilagojen je ljudem, ki se dobro govorno izražajo, pa čeprav gluhi in naglušni obstajajo, odkar obstaja človeštvo. V zgodovini so bile osebe z okvaro sluha deležne različnih obravnav, zapostavljenosti ter zaničevanja, na srečo pa lahko rečem, da se je na tem področju veliko spremenilo in smo postali enakopravni sliščim osebam. Želim si, da bodo v prihodnosti uslišane tudi naše prošnje glede spremembe zakonodaje, tukaj mislim predvsem na dostopnost tehničnih pripomočkov ter osebne asistence vsem gluhim in naglušnim osebam, ki to potrebujejo. Ustava vsem v Sloveniji zagotavlja enake pravice, ne glede na kakršnokoli osebno okoliščino, vsi smo pred zakonom enaki in vsem morajo biti zagotovljene enake pravice. Stremimo k temu, da se naše prošnje uresničijo in da nam država prisluhne.

Ob 50. letnici društva smo zbrali tudi zapise o delu društva skozi čas, ki smo jih objavili v Biltenu, katere-

ga vam bomo danes tudi s ponosom izročili. Trudili se bomo po najboljših močeh, da ohranimo že dosežene cilje, hkrati pa si želim, da dosežemo še veliko novih ciljev, ki bodo pomembni tudi za prihodnje generacije oseb z okvaro sluha. Tu se želim zahvaliti vsem članicam in članom, ki so in še vedno delujejo v društvu in vsem, ki so nam kakorkoli pomagali po svojih najboljših močeh. Verjamem, da bomo tudi v prihodnosti tako uspešni kot do sedaj, saj je cilj društva ustvariti toplo zatočišče za vse, ki nas potrebujejo. Ob tem pa vam polagam na dušo naslednje: Bodite strpni in prijazni drug do drugega in upoštevajte tole misel, ki jo je zapisala mati Terezija: »Ne dopustite, da bi katerikoli človek, ki je prišel k vam, ne odšel od vas vsaj malo srečnejši.« Kajti društvo nisem jaz ali ti, društvo smo mi vsi. Kakšno pa bo, je odvisno od nas vseh, naših dejanj, ravnanj in povezovanj.

Še enkrat pa se najlepše zahvaljujem prav vsakemu od vas, saj nam veliko pomeni, da ste nas nocoj počastili s svojim prihodom. Želim vam lep večer še naprej, obenem pa bi vam rad zaželel srečne in vesele velikonočne praznike v krogu tistih, ki jih imate najraje. Hvala za vašo pozornost.

Odprta vprašanja življenja v tišini

 Irena Forštner

Drugo dejanje v sklopu 50. obletnice delovanja Medobčinskega društva gluhih in naglušnih Velenje je bilo predavanje »Odprta vprašanja življenja v tišini«, ki se je odvijalo v dvorani Mladinskega hotela Velenje. Kljub slabemu vremenu se je predavanja udeležilo veliko naših članov, med nami pa so bili tudi drugi, ki jih ta tema zanima. Dr. Zupan Lea nam je z medicinskega vidika spregovorila o gluhoti, naglušnosti ter kako pri človeku ugotovijo okvaro sluha. Seznanila nas je o možnostih rehabilitacije in pravici do slušnega aparata. Predstavnica Zavoda združenja tolmačev, Jasna Bauman nam je razložila vse o pravicah gluhih do tolmača. Pokazala nam je tudi, kako deluje klicni center, ki pa ravno takrat ni deloval. Iz Centra možnosti nam je predaval Adam Jahjefendič. Pogovor je tekkel o nabavi slušnega aparata, ter na kaj je potrebno biti pozoren ob nakupu tega. Veliko zanimanje je bilo za tehnične pripomočke, ki pa si jih žal moramo kupiti sami, saj nam država še vedno ni odobrila pravice do teh-

ničnih pripomočkov. Po predavanju smo se še dolgo družili in si izmenjavali različne izkušnje, dobre in slabe.

Na koncu smo prišli do sklepa, da takšna predavanja niso nikoli odveč. Škoda je, da za pravice izveš šele takrat, ko so ti bile že kratene. Apeliram na vse ljudi, da se najprej posvetujejo s takšnimi, ki imajo izkušnje in zna-

nje na tem področju, ali pa pridejo v društvo gluhih in naglušnih, kjer bodo dobili vse potrebne informacije.

Otvoritev razstave ročnih del članov

 Irena in Franc Forštner

V ponedeljek, 25.3.2013, so se člani Medobčinskega društva gluhih in naglušnih Velenje, na razstavi ročnih del predstavili s svojimi izdelki. Razstava je bila v knjižnici Velenje, kar je bilo prvo dejanje v sklopu prireditev ob petdeseti obletnici društva. Ob tej obletnici smo zelo ponosni na naše korake in na našo ustvarjalnost.

Program je vodila Darja Fišer, tolmačila je Polona Dobnik. Razstavo je otvoril podžupan Mestne občine Velenje, Srečko Korošec. Uvodoma sta se nam predstavili Jožica Atelšek in Žana Sušec, gluhi članici, ki jima besede niso tuje in jih lepo tketa v pesmi, ki jih pišeta. Po nagovoru predsednika društva, Franca Forštnerja, je nekaj besed našim članicam in članom namenil tudi podžupan. Povedal je, da je ponosen na naše društvo in da Mestna občina Velenje podpira prizadevanja vseh invalidov za njihovo dobro vključevanje v okolje in družbo. Pohvalil je razstavo in z nami tudi prijazno poklepetal.

Lepo je bilo videti, da tudi drugi znajo ceniti trud naših članic in članov. Ponosni smo lahko na vse stvaritve, ki so bile na razstavi. Tudi ose-

be z okvaro sluha premorejo veliko ustvarjalnosti, kljub temu, da živijo v svetu tišine. So ustvarjalni, delavni, znajo slikati, kvačkati, rezljati in še veliko več.

Tudi veliko članov društva je prišlo na razstavo kljub slabemu vremenu. Vsem, ki so prišli na razstavo, smo ob odhodu domov ponudili v branje naš bilten. V njem so zbrani vsi prispevki od začetka delovanja društva do danes.

Razšli smo se z prijetnimi vtisi, vsak, ki se je udeležil razstave pa je odnesel domov kanček nas, oseb z okvaro sluha.

Pustni torek v društvu

 Vlasta Florjan

Tudi to leto smo v društvu organizirali pustovanje. Povabili smo članice in člane, da se udeležijo veselega pustnega srečanja, ki ga je predlagala skupina za samopomoč.

Malo pred šestnajsto uro smo z zanimanjem čakali, kdo vse bo prišel, kako se bo zamaskiral in ali ga bomo prepoznali.

Res so začeli prihajati – in prav vsi so bili dobro zamaskirani, nihče ni prišel brez maske. Zabavali smo se ob ugibanju, kaj kdo predstavlja. Nekateri so si v društvu še dopolnili svojo

masko z barvami za obraz, tako da je bilo res vse pisano in veselo.

Zbralo se jih je petnajst, ponudili smo jim krofe, čaj in sok. Ob pogovoru in pripovedovanju šal je čas do šestnajste ure kar švignil mimo nas. Posneli smo tudi nekaj fotografij, da se bodo ob njih nasmejali tudi tisti, ki se pustovanja niso udeležili.

Delavnica ročnih del - slikanje na svilo

 Vlasta Florjan

Na sredini delavnici ročnih del so udeleženci pobarvali še toliko svilenih izdelkov, kolikor nam jih je še primanjkovalo za obdaritev ob 50-letnici društva, ki bo 29.marca. Ker nam je nekaj kosov še ostalo nepobarvanih, jih bodo udeleženci na naslednji delavnici lahko pobarvali še zase in za postavitev na razstavi ročnih del. Delavnico je vodila in tolmačila Darja Fišer.

Delavnice se je udeležilo kar precej članic in članov. Nekateri so bili pri delu zelo prizadevni in so manjkajočih enajst rutic in enajst kravat uspeli poslikati v dogovorjenem času.

Kljub temu, da tokrat niso bile tako visoke temperature kot na lanski junjski delavnici, je bilo vseeno potrebno svilo dobro zmočiti in barvati hitro in z dovolj mokrimi čopiči, da so bile ploskve obarvane enakomerno. Večini je to prav lepo uspelo. Tri rutice je Darja z žeblički pripela na lesene okvirje, ostalih osem pa je bilo potrebno nagubati in paziti, da niso vmes ostali še delčki nepobarvanega blaga. Uporabili smo tri osnovne barve: modro (na vseh izdelkih je v modri barvi tudi logotip društva), zeleno in rumeno. Pri barvanju je bilo potrebno napredovati od svetle barve k temnejšim – tako je prelivanje barv bolj naravno.

Uporabljali smo barvo za svilo, ki je zelo lepo razlivajoča se barva. Izdelana je na vodni osnovi in se lahko uporablja za vse vrste svile, omogoča pa uporabo vseh osnovnih tehnik slikanja na svilo kot so konturna tehnika, tehnika prelivanja in tehnika s soljo – kot tudi za bolj zahtevne eksperimentalne tehnike. Uporabljamo jo lahko tudi za barvanje bombaža, zato je potrebno paziti na obleko, saj barve z blaga ne moremo več odstra-

niti. Pobarvane izdelke je treba še posušiti, nato pa rutice še zlikati (tiste, ki so se barvale zgubane).

Delavnica je minila v prijetnem in delovnem vzdušju.

Gledališka delavnica v Kranjski Gori

 Natalija Javornik

V petek ob dvanajsti uri popoldan me je prišla iskat gospa Marija Varžič. Odpeljali sva se proti avtobusni postaji. Tam sva pobrali še Dejo Peperko, članico CE društva in našo Žano Sušec. Nato smo pot nadaljevale proti Kranjski Gori. V Kranjsko

Goro smo prispele ob treh popoldan. Ko smo se dokončno razpakirale, smo se ob petih dobili v Domu Zveze gluhih in nam je Lada Lištvanova predstavila program delavnice. Zapisali smo svoja imena. Pred večerjo je prišla Jelena Bolšedonova iz Estonije, ona uči ples. Po večerji okrog osme ure smo se dobili in Lada nas je učila o lučeh na odru gledališča. Še sami smo se malo poigrali, kako postaviti luči. Potem smo imeli prosto. Šalili smo se med seboj, bilo je prijetno druženje v večernih urah... Naslednji dan, v soboto ob devetih, smo imeli začetek plesnih vaj za nastop. Trajalo je vse do dvanajste ure. Jelena je učila razne moderne plesne korake. Sledilo je kosilo, nato smo imeli pol ure prostega časa. Približno ob treh popoldan smo imeli učenje pravljic od Lade in vaje vse do pol šestih zvečer. Po večerji smo imeli ob pol osmih nadaljnje vaje. Vsaka ekipa je

morala s svojimi telesi pokazati neki predmet ali živali: kit, raketa, želva, žirafa. Ob desetih zvečer smo imeli konec vaj. Po vajah je seveda sledilo spanje. Naslednji dan smo imeli ob enaki uri zajtrk, nato so sledile finalne plesne vaje ob devetih, ki so trajale do enajste ure. Ob dvanajsti uri smo dobili priznanja za redno in uspešno prisotnost in sodelovanje na vajah za plesne in gledališke nastope. Ob enih je sledilo kosilo, potem smo odšli na ogled jezera Jasna. Nekateri smo prvič videli to lepo jezero. Po prijetnem ogledu, smo se odpravili domov. Bilo je zelo lepo, poučno, pa tudi naporno. Bil je nepozaben vikend z vsemi prisotnimi člani gledališkega plesa.

Prvič tolmačena tudi proslava Mestne Občine Velenje

 Urša Jakop

Za Medobčinsko društvo gluhih in naglušnih Velenje je bil večer, 19.9.2013, prav posebna prelomnica.

Društvo, z Mestno občino Velenje, ki je občina prijazna invalidom, zelo dobro sodeluje. Da imajo posluh tudi za osebe z okvaro sluha in da naša čedalje večja prepoznavnost ter opozarjanje na pravice teh oseb žanje sadove, se je pokazalo tudi na ta večer.

Občina je ob svojem prazniku pripravila vrsto prireditev. Na eni izmed

njih je svojo dejavnost predstavilo tudi društvo.

Osrednja slovesnost pa se je zgodila v Domu kulture, 19.9.2013. Počlašeni smo bili, da so nas nanjo s strani občine posebej povabili. Povedali so, da bo proslava tolmačena tudi v slovenski znakovni jezik in da upajo, da se bomo vabilu odzvali v čim večjem številu. Večkrat smo opozarjali, da bi tovrstne prireditve morale biti tolmačene in veseli smo, da so naša opozorila dosegla svoj namen. Tako lahko rečemo, da je ta večer bil za osebe z okvaro sluha res izredne-

ga pomena. To je bila prva tovrstna proslava, ki so jo lahko spremljali tako gluhi kot tudi naglušni, saj v kulturnem domu deluje indukcijska zanka.

Zbralo se nas je kar okrog 20 in uživali smo ob modernem programu, ki sta ga pripravila Plesni studio N in intermedijski umetnik Stane Špegel. Z avtorskimi glasbo, videom in koreografijo so predstavili svoj pogled na Velenje, mesto arhitekture iz obdobja moderne, pa tudi moderno mesto. Osrednji govornik je bil župan, gospod Bojan Kontič. Podelili so

tudi visoka občinska priznanja- plakete in grbe Mestne občine Velenje. Po slovesnosti pa so pred kulturnim domom poseben praznični pozdrav Velenju - 20 ognjev za 20. september - pripravili člani keramičarske skupine Gambatte. Postavitev je z glasbo pospremil Korun štrajh kvartet.

Veseli in ponosni smo, da dosegamo pomembne premike. Upamo, da bo v prihodnje takšnih premikov še več.

Izdelovali smo ikebane

 Urša Jakop

V društvu smo zadnjo sredo v mesecu oktobru pripravili delavnico izdelave ikeban, ki jih ob prvem novembru položimo na grobove.

Dan spomina na mrtve je slovenski državni praznik. V krščanstvu je to praznik vseh svetih (Vsi sveti), ko se spominjamo vseh svetnikov, ki uradno nikoli ne bodo razglašeni. Na ta dan ljudje množično obiskujemo grobove in se s cvetjem in prižiganjem sveč poklonimo spominu na mrtve.

V društvo smo povabili cvetličarko in aranžerko Urško, ki nam je svetovala in pomagala pri izdelavi ikeban. Udeleženci delavnice smo prinesli zelenje, cvetje, gobo in ostale pripomočke. Najprej smo iz zelenja naredili osnovo, potem smo dodajali cvetje. Vsak je imel svojo idejo kako bo oblikoval ikebano, aranžerka Urška pa je pri tem pomagala in v prijetnem vzdušju so nastali čudoviti končni izdelki.

Skozi delavnico smo izražali ustvarjalnost, urili ročne spretnosti in se učili novih stvari.

Obeležili dan žena

 Urša Jakop

Ob 8. marcu, dnevu žena, smo v društvu za naše članice pripravili presečenje.

Pomembno je, da ta dan obeležimo, saj je to mednarodni praznik žensk, ki ga praznujejo v približno 100 državah. Je dan praznovanja ekonomske, politične in socialne enakopravnosti in dosežkov žensk. V začetku se je praznoval 19. marca na pobudo nemške feministke in socialistke Clara Zetkin. Za enakopravnost žensk se je začela bojevati leta 1889, medtem ko je pobudo za dan posvečen vsem ženskam, dala na Drugi medna-

rodni konferenci socialističnih žensk leta 1910. Prvič so ga praznovali leta 1911 v Avstriji, Nemčiji, Švici in na Danskem, takrat še na 19. marec.

Tudi v Sloveniji so potekali boji za enakopravnost žensk, tako je že leta 1897 začel izhajati ženski časnik Slovenka, medtem ko je bilo prvo žensko društvo ustanovljeno leto kasneje. Pomembna je letnica 1906, ko je Marija Urbas kot prva Slovenka doktorirala in sicer iz filozofije na graški univerzi. Ženske so se že močno približale enakopravnosti s tem, ko je bila leta 1945 uzakonjena

splošna volilna pravica. Leta 1974 je bilo zapisano v ustavo SFRJ določilo, da vsaka ženska svobodno odloča o rojstvu otrok. Tri leta kasneje pa je bila uzakonjena še pravica vsake ženske do umetne prekinitve nosečnosti iz drugih, ne le zaradi zdravstvenih razlogov. Leta 1989 je začel delovati prvi telefon v sili za pomoč ženskam in otrokom, ki so postali žrtve nasilja. Vsi ti dogodki so prispevali k današnjemu boljšemu položaju žensk. V društvu smo želeli ta dan za članice narediti čim bolj prijeten. Kar 26 se nas je najprej zbralo v prostorih društva. Ker je bilo za vse premalo prostora, smo se odpravili v restavracijo čez cesto.

Tam so nas pričakali: predsednik Franc Forštner, Franc Kos in Sandi Klakočar. Sandi je z igranjem na harmoniko ustvaril še prijetnejše vzdušje. Oba Franca pa sta vsaki ženski podarila rožico. Ob začetku sta prisotne pozdravila predsednik Franc Forštner in sekretarka Urška. Sledilo je izredno zanimivo predavanje Darje Fišer o vlogi ženske, ki je bilo nekakšno nadaljevanje lanskoletnega predavanja. Članice so ga z zanimanjem spremljale.

Sledila je večerja in prijetno druženje ob zvokih harmonike.

Upamo, da je članicam ta dan ostal v prijetnem spominu.

Mednarodni dan gluhih in 60 let delovanja DGN Severne Primorske

 Milica Krašovec

Prišlo je sobotno jutro. Še vsi nekako zaspani smo na parkirišču pred prostori društva čakali avtobus, da nas popelje na praznovanje. Vsak je bil v svojih mislih, nekateri so nestrpno čakali, da se srečajo s prijatelji drugih društev, nekateri pa smo še kar malo dremali. Ob šestih je prispel avtobus z našim predsednikom, Francem Forštnerjem, in nekaj naših članov. Po kratkih navodilih in pregledom ali smo vsi, smo krenili na pot proti Novi Gorici. Franc nam je povedal, da bomo imeli malico v Postojni na turistični kmetiji Hudičevce. Vsi dobre volje smo prispeli tja. Hitro so nas postregli z odlično enolončnico. Okrepčani in še boljše volje smo bili spet na avtocesti in brzeli proti cilju. V Novi Gorici smo imeli še nekaj časa za kavico. In že je bil čas da se proslava v kulturnem domu prične. Predsednica DGNSP gospa Trampuž in sekretarka gospa Komel sta imeli pozdravni govor. Seveda pa niso

manjkali slavnostni govorniki in to so bili: župan občine Nova Gorica, gospod Matej Arčon, predsednik ZDGNS gospod Mladen Veršič, in seveda pika na i je bil govor predsednice Vlade RS mag. Alenke Bratušek. Vmes so člani društva Nova Gorica z igro zelo nazorno in resnično prikazali kar nekaj problemov nas naglušnih in gluhih. Čestitke, res so bili dobri, pa še za smeh so poskrbeli. Po končanem uradnem programu smo z avtobusi krenili na Sveto goro. Pogled s te Svete gore mora človek sam doživeti, kajti tega se ne da povedati z besedo, prelepo je. Vsak si je ogledal kar si je želel. Ogledali smo si cerkev in o njej izvedeli nekaj več. Malo smo se nastavili tudi našemu fotografu Francu. Gospa Irena pa je poskrbela, da smo se malo okrepčali in ostali skupaj, saj smo skozi ves dan imeli kar nekaj malih težavic, te pa so nastale samo zaradi nas članov samih, ker

nekateri enostavno ne upoštevajo navodil, ki jih dobijo od Franca in Irene. Po povratku s Svete gore smo se napotili v športno dvorano, saj smo tam imeli kosilo ali večerjo, ne vem, karkoli je že to bilo. Ko se je slišala glasba za ples, je plesišče bilo kar hitro polno. Vrhunec tega dne pa je bila torta za 60 let delovanja DGN Severne primorske. Ker pa je vsega lepega hitro konec, je bilo treba iti domov. Utrujeni a zadovoljni smo se odpeljali. V Velenje smo prispeli v poznih večernih urah. Rada bi se v imenu vseh zahvalila Francu in Ireni Forštner, saj sta imela veliko potrpljenja z nami.

Pohod članov MDGN Velenje na Goro Oljko

 Franc Forštner

Na predlog članov samopomočne naglušne skupine Barbara, smo organizirali pohod na enega od vrhov v okolici Velenja. Tokrat smo se odločili za Goro Oljko.

To je gora, ki se dviga nad nasadi hmelja v Spodnji Savinjski dolini. Dobro je vidna z avtoceste, dostopna je tudi z avtomobilom. Je zelo lepa razgledna točka daleč naokrog, zato ni čudno, da jo imajo vsi tako radi. Na vrhu je cerkev z dvema zvonikoma, ki je bila zgrajena v 18. stoletju. Ime je dobila po sliki na glavnem oltarju sv. Križa na kateri je Fortunat Bergant upodobil Jezusa na Oljski Gori. Na vrh Gore Oljke lahko pridete z več strani, saj je vključena v Savinjsko, Šaleško, Polzelsko in An-

draško pot. Tik pod cerkvijo na vrhu stoji planinski dom na višini (734m), v katerem se lahko okrepčate, vpišete v planinsko knjigo, prav tako lahko tudi prenočite, če vas mika.

V soboto, 4. maja je prijazen šofer Vlado pred društvom vkrcal člane iz Velenja. V Šmartnem ob Paki smo čakali ostali člani iz Savinjske doline. Nato nas je popeljal kombi čez Rečico ob Paki do gostilne pri Jugu. Izkricali smo se, naredili skupinske slike in odšli proti vrhu Gore Oljke. Imeli smo približno tričetrt ure počasne hoje čez gozd proti vrhu. Vreme je bilo ravno pravo za pohod, saj ni bilo prevroče. Pot nam je ob pogovarjanju in druženju hitro minila in že smo bili na vrhu. Nekateri so bolj, drugi manj čutili utrujenost ni pa bilo prehudo, tako so bili vsi zadovoljni, da so na vrhu.

Čakalo nas je presenečenje, saj je naš naglušen član Milan Ježovnik že imel pripravljen narezek in domač kruh, ki ga je sam spekel. Res nas je presenetil, prav tako tudi z odlično domačo kapljico. Tudi gospod in gospa Dobnik sta prišla, saj sta starejša in jih je na vrh pripeljal z avtom vnuk.

Ko smo se okrepčali in malo oddahnili smo šli na ogled cerkve. Prav tako smo pogledali tudi v kletne prostore cerkve, kjer je Jezusov grob in kapelica Marije. Cerkev je res lepa in vredna ogleda, prav tako okolica in razgled na vse strani. Naredili smo tudi posnetke še malo posedeli in nobenemu se ni preveč mudilo. Počasi smo potem odšli nazaj v dolino, po drugi strani od koder smo prišli. Ponovno nas je pobral kombi in polni lepih vtisov smo se vračali proti domu.

Verjamem, da ni bilo nobenemu žal, da se je udeležil tega pohoda. Takšnih pohodov bi lahko naredili še več. Lahko samo malo okoli Velenja in ni potrebno veliko, samo dobra volja in zdrav duh v zdravem telesu, kajti gibanje je zdravo.

Ekskurzija na Gorenjsko

 Urša Jakop

Na željo članov smo letošnjo ekskurzijo organizirali na Gorenjsko. To je čudovita gorata alpska pokrajina, ki spada med gospodarsko najbolj razvite dele naše države z močno in raznovrstno industrijo, obrtjo in turizmom. Poskušali smo zajeti naravne in kulturne znamenitosti, ki jih večina članov še ni videla.

Iz Zgornje Savinjske doline smo na pot krenili v zgodnjih jutranjih urah. Naš prvi postanek je bil v Škofji Loki, kjer smo se sprehodili po starem mestnem jedru. Mesto je gospodarsko, kulturno, izobraževalno in upravno središče občine Škofja Loka. Prvič je bila omenjena kot trg leta 1248, leta 1274 pa kot mesto. Zapisi navajajo da je bila leta 1397 obdana z obzidjem s petimi obrambnimi stolpi in mestnimi vrati. Imela je mestno avtonomijo, med letoma 973 in 1803 pa je bilo ozemlje skupaj s Poljansko ter Selško dolino last bavarske Freisinške škofije. Od srednjega veka dalje sta mestno jedro sestavljala dva trga: Plac (zgornji trg) in Lontrg (spodnji trg). Leta 1987 je bilo mesto razglašeno za kulturni spomenik.

Ogledali smo si Nunske cerkev, Grogčevo hišo, župnijski dvorec, stare mestne hiše in Škofjeloški grad.

Naslednji postanek je bil v Naklem, kjer smo si privoščili toplo malico. Okrepčani smo pot nadaljevali proti Bledu. Večina članov je že bila tukaj, nekateri tudi že na otoku, zelo malo pa si jih je ogledalo Blejski grad, ki je dolga stoletja bil sedež velike gorenjske posesti briksenske škofije. Na gradu se nam je kljub slabšemu vremenu ponudil čudovit razgled. Zastal nam je dih ob pogledu na jezero in Julijske Alpe, ki so čudovita kulisa blejskemu otočku. Ogledali

smo si tudi muzejsko zbirko, kjer smo spoznali razgibano zgodovino Bleda. Grajske stavbe so razvrščene okoli dvorišč v dveh nivojih. Na spodnjem se v zgradbi nahajajo grajska tiskarna, spominska soba Primoža Trubarja, galerija Stolp, na vmesnem nivoju pa sta vinska klet in zeliščna galerija. Na zgornjem dvorišču sta najpomembnejša dela stavbe kapela iz 16. stoletja in muzej.

Z gradu smo pot nadaljevali proti Blejskem Vintgarju, soteski, ki jo že vse od zadnje ledene dobe ustvarja vodnata Radovna. Vintgar, ki je del Triglavskega narodnega parka, ni zanimiv le zaradi brzic, tolmunov in manjših slapov, temveč tudi zaradi ozke in globoke soteske, po kateri je speljana pot. Večina članov se je sprehodila po 1,6 km dolgi soteski in občudovala njene lepote.

Po skoraj uri in pol dolgem sprehodu smo pot nadaljevali proti Bohinju,

kjer smo si na hitro pogledali Bohinjsko jezero, nato pa se odpeljali do naše zadnje točke, Stare Fužine. Ogledali smo si Planšarski muzej, ki so ga uredili v zapuščeni vaški sirarni. V muzeju je ohranjena prvotna sirarska delavnica z originalnim sirarskim orodjem, kotli in priborom ter predmeti, ki so jih uporabili planšarji pri svojem delu.

Po končanih ogledih je prijalo pozno kosilo in prijetno druženje, kjer smo že snovali načrte za naslednjo ekskurzijo.

Polni lepih vtisov smo se v zgodnjih večernih urah vrnili domov.

Vtisi z ekskurzije po Gorenjski

 Vlasta Florjan

Povprašali smo nekaj udeležencev ekskurzije po Gorenjski o tem, kakšni so njihovi vtisi s te poti. Zanimalo nas je ali jim je bil izlet všeč ter kaj jim je bilo najbolj všeč in zakaj.

Varžič Marija:

»Izlet mi je bil všeč, tudi slabo deževno vreme me ni prav nič motilo. Izvedela sem veliko novega, v Blejskem Vintgarju pa še nikoli nisem bila. Najbolj všeč mi je bil Blejski Vintgar in Blejski grad z muzejem. Še najbolj všeč pri vsem pa mi je bilo to, da sem bila na izletu skupaj z gluhiimi in naglušnimi.

Soteska je bila zanimiva za ogled. Z ostalimi udeleženci smo se ustavljali na posameznih točkah, se pogovarjali in skupaj občudovali, kar je v dolgih stoletjih ustvarila narava. Ker rada hodim, mi je bila pot po soteski v prijetno sprostitev.

Prav tako mi je bil zelo všeč Blejski grad in muzej v njem. Zelo veliko sem slikala v muzeju, zato nisem

uspela takoj vsega prebrati, kar je bilo napisanega in sem si potem prebrala doma s posnetkov. Najbolj zanimivo mi je bilo v muzeju to, da so prikazali, kako so se nekoč oblečili v družini (mož, žena, otroci...).

Rotovnik Rozalija:

»Ta ekskurzija je bila ena lepših, saj je Gorenjska od vseh pokrajin v Sloveniji najbolj slikovita – zame je to pravi raj pod Triglavom. Tudi sicer mi je bil izlet všeč – od vodenja, ogledov, vzdušja...tudi slabo vreme ni imelo negativnega vpliva.

Najbolj me je navdušil Blejski grad, lahko sem si ogledala okno, s katerega je naš pesnik Prešeren gledal z gradu, ko je dobil navdih za pesnitev Krst pri Savici. Kot je napisal Ivan Cankar v svojem delu Kurent, je bog

trosil lepote in vsaka pokrajina v naši deželi je dobila nekaj lepega od vsega, kar mu je še ostalo.

Veliko sem že hodila po svetu, videla sem že tudi velik del Evrope ampak ta izlet v ta del Slovenije se mi zdi eden lepših ogledov. Na gradu je tudi grajska tiskarna, kjer smo dobili za spomin na star način

natisnjeno podobo Blejskega gradu, kar je bilo tudi zelo zanimivo.

Všeč mi je bil tudi Blejski Vintgar in Planšarski muzej v Stari Fužini, kjer je bila zelo dobra razlaga in smo lahko izvedeli veliko zanimivega in poučnega. Tudi naša vodička nam je posredovala zelo veliko informacij in jo res lahko pohvalim.

Tudi večerja je bila nekaj posebnega, stregli so nam v bohinjskih narodnih nošah, prostor pa je dajal videz pristnosti in domačnosti, bila sem pozorna na vezenje na mizah in na šopke, ki so ročno izdelani.

Za konec lahko rečem le to, da ni ničesar, kar bi lahko skritizirala.

Vaupotič Slava:

»Zelo všeč mi je bilo, da smo si ogledali ta del Slovenije. Od vsega, kar smo si ogledali, mi je bilo najbolj všeč v Blejskem Vintgarju in na Blejskem gradu. Soteska me je pritegnila s svojo naravno lepoto, s čisto vodo, brzicami in majhnimi slapovi. Všeč mi je bila pot, ki je speljana po njej in skalovje, ki obdaja vodo. Všeč mi je bilo, ker smo kar nekaj časa hodili skozi sotesko, saj zelo rada hodim.

Blejski grad pa me je pritegnil zaradi prekrasnega razgleda, ki ga je ponujal pogled z gradu. Na gradu je lepo urejen muzej, ki sem si ga z zanimanjem ogledala in mi je bil res všeč.»

Buljubašič Edin:

»Najbolj mi je bilo všeč v soteski Vintgar, tako lepa narava je tam, čista voda in v njej so bile ribe....bilo je precej hladno in zanimivo se mi je zdelo, ker je bilo kar precej obiskovalcev, glede na to, da je bilo deževno vreme. Všeč mi je bilo tudi, da smo šli peš skozi sotesko in se na koncu ustavili še v gostišču in skupaj nekaj popili. Mene slabo vreme ni preveč motilo, vseeno je bilo prijetno.

Na Blejskem gradu mi je bil najbolj všeč prekrasn razgled na jezero in cerkev na njem. Všeč bi mi bilo iti s čolnom po jezeru do otoka – mogoče bom lahko šel kdaj v prihodnosti....«

Kolesarjenje v MDGN Velenje

 Franc Forštner

Že nekaj časa je bila želja nekaterih članov, da bi skupno šli na kakšno potepanje s kolesi. Tako smo v sredo, 19.6.2013, krenili s kolesi proti Topolšici. Nekateri so se ustrašili vročine, drugi iz takšnih ali drugačnih razlogov niso bili zraven. Pot nas je vodila iz Velenja, mimo jezera proti Šoštanju. Veter je ravno prav tu pa tam popihal, da ni bilo prevroče. Kar naenkrat smo švignili mimo tovarne Gorenje proti Pesju, mimo rudnika in že smo bili v Šoštanju. Tu smo malo obstali, spili vodo in pogledali, kako gradijo novo termoelektrarno.

Žal nas je Nevenko, ki je bil prvi priganjal naprej. Jaz in Edin sva bila zadnja, vmes pa Irena in Denis. Po dolgi ravnici čez polja smo prispeleli pred hotel v Topolšici. Privoščili smo si malo daljši oddih, se preoblekli, popili vodo in naredili nekaj posnetkov. Počasi smo se vračali nazaj proti društvu. Malo smo si potem skrajšali pot, saj so noge že bile težke. Verjamem, da nobenemu, ki se je udeležil kolesarjenja ni bilo žal za to udeleževanje. Jaz pravim: »Vsi na kolo za zdravo telo.« Upam, da drugo leto kolesarjenje ponovimo.

Zaključno družabno srečanje skupine za samopomoč naglušnih

 Milja Krajnc

Energija, zabava, veselje, glas harmonike in petja, ter preplet okusov ... ! S temi besedami lahko strnemo vtise našega preddopustniškega druženja na pikniku ob Velenjskem jezeru.

Sedemnajst članov skupine za samopomoč Barbara Medobčinskega društva gluhih in naglušnih Velenje se je na ta dan odločilo zaključiti letna srečanja skupine na kar najbolj prijeten način. Ob petnajsti uri smo

se dobili pri restavraciji ob škalskem jezeru v obličju prelepe narave.

Uživali smo ob slastnih grizljajih jedi z žara in prijetnem medsebojnem kramljanju. Naš član je iz harmonike izvajal čudovite zvoke. Za spremljavo smo peli stare in večno lepe slovenske pesmi. Najbolj energični so prepešali pot okoli jezera. Ostali smo se predali prijetnim medsebojnim pogovorom o načrtih in idejah za poletni čas - do takrat ko se ponovno srečamo.

Potem ko se naslednje jutro prebudiš iz prijetnega sna spoznaš kako siv bi bil tek našega življenja, če bi ne bil prepleten s prijateljstvom.

Piknik na Ljubnem ob Savinji

 Žana Sušec

V dopoldanskem času nas je vse pobral avtobus. Odpeljali smo se proti Ljubnemu ob Savinji. Med vožnjo smo se pogovarjali in smejali.

Ko smo se prispeli, smo zagledali lepo jezero in hišo z zunanjo teraso in streho. Ob hiški je bila gostilna. Bilo je zelo lepo. Ko smo se približali terasi, so vsem zadišali čevapčiči. Kmalu smo postali lačni in komaj smo čakali, da bomo pojedli porcijo.

Medtem je predsednik društva pozdravil prisotne in povedal nekaj besed o tem pikniku. Ko smo se najedli je sledil klepet, nekateri so se sprehodili okrog jezera. Nato smo zaslišali glasbo. Sandi je zaigral na harmoniko nekaj pesmi. Starejši ljudje so s veseljem poslušali nežne tone, ki so prihajale iz harmonike.

Sledile so družabne igre. Poklicali smo vse, ki so hoteli igrati in se zabavati. Žana je pripravila igre in razložila pravila.

Prva igra je bila: tekanje do gajbic vode z jabolki. Z usti si moral ugrizniti v jabolko ter jo nesti nazaj in odložiti v skledo. Druga igra je pa bila: Nošenje jajca na žlički, pri tretji igri se je vsaka ekipa lahko posladkala... njami... Vsak je moral pojest kekse s smetano. Bilo je okusno.

Potem je Franc pripravil igro, da smo morali vleči vrv. Bilo je zabavno in smešno. Vsi smo padali po tleh.

Po koncu iger smo se mladi zabavali. Starejši pa so se med seboj pogovarjali, Sandi in Franc Jurko pa sta igrala na harmoniko.

Vsi smo se zmenili, da bomo presenetili Uršo z rojstnodnevno čestitko. Bila je prijetno presenečena.

Potem sta predsednik in sekretarka razdelila nagrade za vse sodelujoče na igrah. Bilo je zelo zabavno in super.

Ob 8 zvečer smo šli na avtobus. Mladi pa smo šli še na privatno zabavo.

Vse se je srečno končalo. Vse je bilo super, srečanje je bilo prijetno.

Ribištvo

 Franc Kos

Ribolov je ena izmed športnih panog za katero marsikdo trdi, da ni šport. S tem se ne morem sprijazniti saj je toliko načinov ribolova, da se pri njem lahko še kako dobro razgibamo, kaj šele, če ujamemo zelo veliko ribo in se z njo mučimo več ur. Pri ribolovu vso koncentracijo dajemo plovcu ali

vrvici. Potrebno je takoj reagirati, če se vrvica napne, saj se je s tem pokazalo, da je riba prišla. Pri vsakem prijemu se nam sprošča adrenalin, še bolj pri večjem oz. težjem prijemu. Poznam veliko ribičev, ki se podajo v ribolov samo zato da so v naravi in v teh trenutkih pozabijo na vsako

dnevne težave. Pri ribiških tekmovanjih, ki smo se jih udeležili člani je bilo zelo pomembno druženje in navezovanje prijateljstva med gluhi in naglušnimi. Vsa društva so tekmovanja pripravila odlično. Dobro bi bilo, da organizatorji upoštevajo pravila, ki jih določa tekmovalni pravilnik Ribiške zveze Slovenije in pravila, ki jih določa posamezna ribiška družina glede na ohranjanje čistoče vode. Določanje drugačnih kriterijev za tekmovanje sproža samo nesoglasje, marsikdaj pa tudi zlorabo pravil v smislu krmljenja med samim tekmovanjem. Ker smo ljubitelji narave in sproščanja ob vodi, smo se ribiških tekmovanj v letu 2013 udeležili naslednji člani ribiške sekcije: Gotovnik Ljubomir, Buljubašič Edin, Rednak Ciril, Fajfar Aleš in Kos Franc. Sodelovali smo na petih meddruštvenih tekmah in na državni tekmi, ki je bila v Velenju. Na vseh tekmah je v povprečju tekmovalo 22 tekmovalcev, ki so sestavljali od pet do sedem ekip. Z rezultati smo lahko zadovoljni. Prejeli smo 5 pokalov v ekipni konkurenci za uvrstitev med prve tri ekipe, ter tri pokale v posamezni konkurenci za uvrstitev med prva tri mesta. Skupaj smo v ekipni konkurenci naložili 68,65 kg. V posamezni konkurenci je bil najboljši Gotovnik Ljubomir z 28,58 kg ulovljenih rib.

Državno prvenstvo v športnem ribolovu

 Urša Jakob

V soboto, 15.6.2013, je Medobčinsko društvo gluhih in naglušnih Velenje bilo organizator Državnega prvenstva v športnem ribolovu. Prvenstvo je potekalo v Velenju, ob Škalskem jezeru. Tekmovalci so se zbrali ob 7.00. Ob 7.30 se je z vodji ekip in tekmovalci posamezniki opravil žreb štartnih števil. Ob 8.00 smo pričeli z uradno otvoritvijo tekmovanja. Na začetku je bila odigrana slovenska himna.

Nagovorili pa so nas:

- Predsednik MDGN Velenje, gospod Franc Forštner
- Podžupan MOV, gospod Srečko Korošec
- Predsednica športne sekcije MDGN Velenje, Žana Sušec
- Tehnični delegat ŠZGS, gospod Aleš Peperko

Prisotne sta pozdravila tudi predsednik ribiške družine Velenje, Jože Šumah in vodja tekmovanja, Zdenko Mikac. Na državno prvenstvo se je prijavilo 10 društev, tekmovalo je 10 ekip, 6 tekmovalcev v kategoriji posamezno. Tekmovalci so imeli 1 uro časa za priprave, 5 minut pred pričetkom tekmovanja je bilo dovoljeno krmljenje. Tekmovanje se je pričelo ob 9.30 in je trajalo do 12.30. Sledilo je tehtanje, nato priprava in razglasitev rezultatov. Pokale in medalje so podelili predsednik MDGN Velenje, Franc Forštner, predsednica športne sekcije, Žana Sušec in tehnični delegat, Aleš Peperko.

Ekipno so prva tri mesta zasedla naslednja društva:

1. DGN Posavja Krško
2. DGN Celje
3. MDGN Velenje

Med posamezniki je največ rib naložil Grega Balažic (4950 g), sledila sta mu Alojz Govedič (2900 g) in Zvonko Bizjak (1135 g).

Tekmovalnemu delu pa je sledilo prijetno druženje in klepet.

Adrenalinski park v Avstriji

 Žana Sušec

Skupaj s člani smo se pogovarjali in si želeli uresničiti načrt, da bi odšli v Avstrijo v adrenalinski park Tschepaschlucht.

Ta dan je bil 28.9.2013. Ob 8.00 zjutraj smo se dobili pred društvom za gluhe in naglušne v Velenju. Vreme je bilo ravno pravo za plezanje in uživanje. Ustavili smo se tudi na avtobusni postaji, da smo pobrali Ivo, ker nas ni našla. Ko smo se odpeljali, smo se ves čas pogovarjali in komaj čakali, da prispemo tja. Kasneje smo ugotovili, da je prišlo do problema. Voznik avtobusa je narobe vpisal naslov v navigacijo. Ustavili smo se na najbližjem počivališču, da smo pokazali vozniku pravi naslov. Medtem smo spili kavico in se pogovarjali. Na poti v Avstrijo smo šli skozi tunel. Na koncu tunela je bilo sončno vreme in kar vriskali smo od veselja, da je sonce. Čez nekaj minut smo spet šli pod tunel. Na koncu tunela

je bilo... oblačno. Kljub temu smo se nasmejali, da smo vriskali kot otroci. Nekje okrog pol 11. ure smo prispeli tja in hiteli smo ven iz avtobusa.

Šli smo po stopnicah gor in navzdol, na koncu stopnic je bila gozdna pot. Hodili smo naprej, dokler nismo prispeli do koč, kjer so imeli opremo. Nam se je zdelo, da to ni pravo in smo šli naprej peš... Hodili smo okoli pol ure in smo bili sredi gozda. Nam je bilo tako čudno. Tolmačka Duška je klicala voditelja in ta je rekel, da bi se morali ustaviti pri koč. Vsi smo zavzdihnili in šli nazaj peš po strmi poti. Ko smo prišli tja, se je voditelj nasmejal. Pokazal nam je nekaj varnostnih stvari pri plezanju. Naredilo smo tudi poskusno vajo, če pravilno delamo in se pazimo. Ko smo to opravili, smo plezali naokoli. Bilo je... opišem lahko samo tako.... Pravi adrenalin!!! Vsi smo tako uživali, ko smo čutili, da adrenalin teče po žilah... Nekateri pa je bilo malce strah, čeprav so to premagali in smo srečno prispeli do konca! Samo... na koncu je bila dolga žička na koncu hriba.... Do tja je bila ena minuta in pol vožnje... Visoko je bilo okoli 700 metrov. Ko smo se peljali po te žički, si videl reko, hišo in cesto. Bil je tak občutek, kot bi bila ptica. Bilo je takooooo strašljivo in uživaško! Na koncu smo bili vsi tako nasmejani in zmatrani od vsega. Ko smo prispeli domov, smo se pogovarjali o tem, da bi šli še enkrat drugo leto!

Bilo je res super super. Člani so bili tako zadovoljni, ker so tudi ob tem tako uživali!

Skrb za dobro počutje in sprostitev članov

 Urša Jakop

V društvu se trudimo organizirati aktivnosti iz najrazličnejših področij, preko katerih zadovoljujemo potrebe članov.

Kar nekaj članic je izrazilo željo, da bi poskusili z jogo in meditacijo. In potrudili smo se, da smo lahko to aktivnost realizirali, saj v današnjem času hitrega življenjskega tempa in stresa prevečkrat pozabimo nase.

Joga izvira iz indije. Gre za duhovno urjenje pri katerem z dihalnimi vajami, telesnimi položaji oz. asanami in mentalnim osredotočanjem dosežemo telesno in duševno uravnoteženost. V društvu smo poskusili s posebno vrsto joge, shakti dance oz. jogo plesa, ki jo je vodila ga. Lidija

Batič. Za tolmačenje pa je poskrbela Polona Dobnik. Vadbica je trajala uro in pol. Najprej smo stoje, v povezavi z dihalnimi in energetskimi vajami, odpirali telo in čakre. Sledile so dinamične vaje za povečanje in širjenje življenjske energije. Preko plesnih gibov smo izražali samega sebe in svojo ustvarjalnost. Globoki sprostitvi pa je sledila meditacija.

Članom je tovrstna delavnica bila izredno všeč, saj večina še ni imela možnosti, da bi se pridružila kateri izmed oblik skupinske vadbe. Dosegli smo notranje zadovoljstvo, sprostitev, prebudili energijo in vitalnost, dvignili samozavest ter povečali občutek za lastno telo.

Intervju z Žano

 Vlasta Florjan

V društvu si že dvakrat vodila zabavni kviz in tudi sicer si aktivna pri društvenih dejavnostih. Članice in člani te že dobro poznajo – vseeno pa bi te prosili, da se nam najprej predstaviš: Kako dolgo si že v članjen v društvo? Za kakšen poklic si se izšolala?

V društvu sem aktivna približno pet let. Zaključila sem srednjo šolo za medijskega tehnika v Celju.

Kako si dobila idejo, da bi vodila v društvu kviz?

Na facebooku sem pogledala, katere dejavnosti imajo druga društva za gluhe in naglušne po Sloveniji. Videla sem, da poleg drugih dejavnosti organizirajo tudi kviz in da je članom

zelo všeč. Tako sem pomislila, da bi mogoče v našem društvu jaz pripravila kviz – mogoče bi pa bilo tudi našim članom všeč.

Kako je potekala sestava vprašanj – kje si jih dobila, po kakšnem sistemu si jih izbirala (tematika, težavnost, zanimivost, dostopnost....)?

Večino vprašanj sem našla na internetu. Oblikovala sem jih preko računalniškega programa Power Intoff. Nekatera vprašanja so bila kar precej težka, a sem jih vseeno vključila v kviz z namenom, da si gluhi in naglušni s tem pridobijo več novih znanj.

Ali si imela kakšne težave pri pripravi (glede vprašanj, kako bodo sestavljene skupine....)?

Pri samih pripravih in pri sestavljanju vprašanj nisem imela nobenih težav. Sem pa opazila, da so v skupinah aktivno sodelovali samo nekateri, nekateri (posebno starejši) pa so sode-

lovali bolj pasivno (so le poslušali). Bi pa želela, da v skupini res vsi sodelujejo in prispevajo k doseženemu uspehu.

Kako si se pripravila na vodenje in kako si se počutila, ko si vodila kviz?

Kviz sem vodila s pomočjo projekcije vprašanj na steno (s projektorjem, povezanim na računalnik). Tako so lahko zastavljena vprašanja vsi dobro videli in jih lažje razumeli, dodatno pa sem jih tolmačila še v znakovni jezik, da so jih razumeli tudi gluhi. Med samo izvedbo sem bila malo nervozna, saj nisem imela prave predstave, kako bo vse skupaj potekalo in če morda ne bodo vprašanja pretežka.

Ali si imela kakšne težave pri izvedbi kviza?

Ne, pri sami izvedbi nisem imela prav nobenih težav, razen seveda te, da sem bila malo negotova pri prvem

kvizu – pri drugem sem pa že približno vedela, kako bo vse skupaj potekalo in sem bila že povsem sproščena.

Kakšen se ti zdi odziv udeležencev kviza?

Udeleženci kviza so pohvalili kviz, rekli so mi, da jim je bil zelo všeč. So pa tudi povedali, da so imeli težave z odgovori, saj so se jim zdela vprašanja kar precej težka.

Ali boš še pripravila kakšen kviz – če boš, ali boš kaj spremenila (ali pa to ostane skrivnost..)?

Seveda, z veseljem bom še pripravila kakšen kviz. Bom pa pripravila malo lažja vprašanja. Vse ostalo pa je seveda skrivnost ...

Žana, za sodelovanje pri delu v društvu se ti lepo zahvalujemo in ti pri vodenju kvizov želimo še veliko uspeha!

Tistega lepega popoldneva ...

 Jožica Atelšek

Taksi je zavil iz mesta, mene pa so dajali mešani občutki. Čeprav je sin napisal, da bo doma in me čaka, si nisem mogla kaj, da ne bi z mislimi odtavala v čas, ko ne vem zakaj, še danes, me je sin tako ustrahoval. Najhujša je bila misel, da ga nisem razumela, da mi ni hotel ničesar napisati in sem tako rekoč tavela v temi. Tisočkrat so se v meni zavrteli dogodki v tistem kratkem času, ko sva že skoraj prispela v nekoč moj dom.

Taksi je odpeljal, meni se je pa zdelo, tako čuden strah me je oblival, ko sem se zavedla, da sem tukaj in zdaj čisto sama, da ne vem, v kakšnem stanju bom našla sina. Bo pijan? Kar mrz me je oblil. Mi bo sploh hotel kaj napisati, ta trenutek sem preklela to tišino, gluhoto, zaradi katere sem

tolikokrat trpela, pa sama nisem vedela zakaj.

Vrata so bila zaprta in že dejstvo, da mi ni prišel nasproti, me je čedalje bolj morilo. Odprla sem vrata, škripanje me je spravilo v tisti strah, ki sem ga tolikokrat občutila.

Vsepovsod je bilo polno navlake, gledala sem, kam naj postavim tisti kos kruha, ki sem mu ga prinesla. Odrinila sem nekaj starih cunj na mizo in položila tja hrano, ki sem jo kupila zanj.

V tistem temnem kotu za mizo je sedel. Shujšan, izpod kape se je komajda videl obraz, oči pa so me zbodle prav v srce. Nisem se imela kam usesti, niti si nisem upala, kajti z roko mi je nakazal, da naj grem

nazaj od koder sem prišla. Tako sem vsaj razumela. Prosila sem ga, naj mi vendar nekaj napiše, naj mi pove, kako že leto dni preživi brez vode in elektrike, pa ni bilo potrebno ničesar reči.

Obrnila sem se proti vratom, niti nisem povedala po kaj sem prišla, niti si nisem upala povedati, da ga imam rada, da bi rada, da se gre zdraviti, kajti alkohol ga bo popolnoma uničil. Oddahnila sem si, ko sem vstopila ven iz te hiše, in me je pozdravljalo pozno popoldansko sonce.

V prsih me je bolelo. Resnično sem občutila kot nekakšno žrelo, ki mi jih je predrlo. Namenila sem se počasi proti cesti, na križišče, kjer sem bila zmenjena s taksistom, da me pride iskat. Nisem se ozirala, kar šla

sem, kot da me neka sila vleče naprej, kot da pred nečem bežim. Tisti trenutek sem občutila roko na rami. Zdrnila sem se. Le kaj naj pričakujem? Z roko mi je nakazal, da me bo spremljal in je tako nekaj korakov pred mano hitel naprej po cesti. Nelagodno sem se počutila, pa vendarle tisti trenutek srečno. Sonce je bilo kar preveč toplo, ko sva sedela spodaj na avtobusni postaji, nakazal mi je, da ga boli glava, a je odklonil Lekadol, ki sem mu ga ponudila.

Še zadnjič sem se obrnila in pogledala hišo, ki je vsa žarela ob zahajajočem soncu. Potem sem odprla vrata taksija, hotela sem se posloviti od sina, pa je z dokaj naglo kretnjo odprl zadnja vrata in prisedel. Odpehljal se je poleg. Ko smo zavili proti hiši, kjer sem pač bila trenutno, je sin stopil k meni, mi nekaj zašepetal na uho, a ne vem kaj. Vse bi dala, da bi tisti trenutek slišala. Potem se je usedel v taksi in se odpeljal. Pomahal sem mu in v meni je bila vojna

občutkov, mešanih, neprepoznanih. Tisti trenutek sem preklela bolezen, ki mi je vzela sluh, ker bi se rada pogovorila, pa se ne morem. Rada bi slišala njegov glas, mogoče sem si v tistem strahu vse drugače predstavljala. V glasu bi spoznala bližino in prepoznala njegov objem.

Je bil res pristen, ni bilo v njem nič zlobe? Tisti dan in tisti trenutki so se mi zagrebli v srce.

Mojemu očetu

 Franc Forštner

*Teden pred novim letom sva se videla in govorila.
Zdel si se mi bolj suh in bled kot ponavadi.
Vprašal sem te: »oče, kako si?«
»Saj bo«, si mi odgovoril.*

*Močno držal si me za roko in kamor sem se premaknil,
iskal si me z očmi,
kot bi mi hotel še nekaj povedati.*

*Nisem slutil, da je to najino skorajšnje slovo.
Nisem vedel, da je tako hudo kot nikoli prej ni bilo.
Tiho in mirno je bilo,
najino zadnje slovo.*

*Novoletni dan vsi so proslavljali,
a mi od tebe na pokopališču smo se poslavljali.
Bilo mi je zelo hudo, a je že moralo biti tako.*

*Hvala za vse, kar si za nas storil, kar si nas naučil.
Predvsem pa za vso delavnost in tiste stvari,
ki jih v življenju nikoli ne moreš pozabiti.
Oče, še enkrat hvala ti!*

Sin Franc

Jesen

 Franc Forštner

*Po mokri pomladi, vročem poletju
prišla tiho je lepa jesen.
Obarvala se je v oblačila pisana,
polna vseh čudovitih barv,
prevzame me vsako jutro.*

*Ponudi nam veliko dobrot,
če znamo skrbeti čez leto zato.
Pobiramo kar ponuja se,
dobre volje smo ker nekaj sploh je.*

*Želim samo da bi bilo vedno tako,
ker jesen je letni čas, ki razveseljuje nas.
Kratki dnevi in dolge noči
nalašč so za družabne dni.*

